

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 18/17
31.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Наде Зец, председника већа, судија Верољуба Цветковића, Милимира Лукића, Надежде Мијатовић и Бојане Пауновић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, са записничарем Оливером Мандић Јоксић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Николе Марковића, адвоката Радослава Маринковића и Милоша Цвијића, окривљене ББ и њеног браниоца адвоката Љиљане Боровић Марјановић, бранилаца окривљеног ВВ, адвоката Зорана Перовића и Жељка Дамјановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Здравка Ђукановића, браниоца окривљених ЋЋ и ЕЕ, адвоката Крсте Бобота, бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката Стојана Никића и Мирка Радоје, сведока сарадника ЗЗ и његовог браниоца, адвоката Драгана Радишевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.5/15 од 17.01.2017. године, након одржаног претреса у смислу одредбе члана 449 Законика о кривичном поступку, дана 27.12.2017. године, у присуству Тужиоца за организовани криминал, Војислава Исаиловића, окривљеног АА, окривљене ББ, окривљеног ВВ, окривљене ГГ, окривљеног ДД, окривљеног ЋЋ, окривљеног ЕЕ, окривљеног ЖЖ, адвоката Милоша Цвијића, адвоката Николе Марковића, адвоката Љиљане Боровић Марјановић, адвоката Здравка Ђукановића, адвоката Жељка Дамјановића, адвоката Крсте Бобота, адвоката Стојана Никића, и адвоката Драгана Радишевића, а у одсуству уредно обавештених адвоката Радослава Маринковића, адвоката Зорана Перовића, адвоката Мирка Радоја и адвоката Момчила Булатовића, уместо кога је по заменичком пуномоћју приступио адвокат Жарко Јекнић, те након већања и гласања дана **31.01. 2018. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби тужиоца за организовани криминал, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Николе Марковића, адвоката Радослава

Маринковића и адвоката Милоша Цвијића, окривљене ББ и њеног браниоца, адвоката Љиљане Боровић Марјановић, бранилаца окривљеног ВВ, адвоката Зорана Перовића и адвоката Жељка Дамјановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Здравка Ђукановића, браниоца окривљених ЂЂ и ЕЕ, адвоката Крста Бобота и браниоца сведока сарадника ЗЗ, адвоката Драгана Радишевића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Посебног одељења Вишег суда у Београду К-По1.бр.5/15 од 17.01.2017. године тако да сада гласи:

Окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и сведок сарадник, ЗЗ, са личним подацима као у списима предмета

К Р И В И С У

Што су:

У периоду од априла месеца 2007. године до 12. јуна 2010. године, у Београду, сведок сарадник ЗЗ у својству одговорног лица, и то: ... привредног друштва "... д.о.о. ...; затим од ... године, ... за располагање средствима са рачуна привредног друштва "... д.о.о. ...; затим овлашћеног лица за располагање средствима са рачуна привредног друштва "... д.о.о. ..., и одговорног лица привредних друштава: „..." д.о.о. ..., чији је директор био ИИ, а од ... године, ЈЈ; "... д.о.о. ..., чији је директор била КК; "... д.о.о. ..., чији је директор био ЈЈ; "... д.о.о. .... и "... д.о.о. ..., чији је власник и директор био ЉЉ; "... д.о.о. ..., чији је директор био ММ; "... д.о.о. ..., чији је директор био НН; "... д.о.о. ..., чији је директор био ЊЊ; "... д.о.о. ..., чији је директор био ОО; „..." д.о.о. ..., чији је директор био ПП; „..." д.о.о. ... и „..." д.о.о. ..., чији је директор био прикривени иследник под псеудонимом РР, коме је од стране власника и директора наведених привредних друштава фактички поверено обављање послова управљања овим привредним друштвима, те окривљени ВВ у својству одговорног лица привредног друштва „..." д.о.о. ..., коме је од стране СС, власника и директора овог привредног друштва фактички поверено обављање послова управљања овим привредним друштвом, искоришћавањем својих положаја одговорног лица прибавили себи и другим окривљенима противправну имовинску корист у укупном износу од 13.201.872,41 динара, у чему су их са умишљајем подстрекли окривљени АА и ББ, а са умишљајем им помогли окривљени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, при чему су сви окривљени били свесни свог дела, знали су да је оно забрањено и хтели су његово извршење, па су тако:

окривљени АА и ББ, користећи сазнање да се налази у тешкој финансијској ситуацији јер дугује 35.000 евра ТТ, које не може да врати јер нема новца, предложили сведоку сараднику ЗЗ да сачињава и оверава пословну документацију - рачуне и отпремнице свог привредног друштва "... д.о.о. ..., са неистинитом садржином, да стиче својство директора или лица овлашћеног за заступање других привредних друштава ради сачињавања и оверавања пословне документације са неистинитом садржином, те да проналази лица која би за новчану накнаду оснивала или куповала привредна друштва и потом му предавала пословну документацију и печате тих привредних друштава

чијим би пословањем он даље управљао, такође ради сачињавања и оверавања пословне документације са неистинитом садржином, а у којима би био неистинито приказан промет добара и услуга између привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ и других правних лица са територије Републике Србије, са чијим одговорним лицима су ступали у контакт лично или преко окривљених: ГГ, ЂЂ, ЕЕ и више НН лица, на који начин су долазили до података о називима привредних друштава која би вршила уплате без правног основа и о елементима за сачињавање фактура од стране привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ, коме су саопштавали податке, а који је потом сачињавао и оверавао рачуне и отпремнице привредних друштава чијим пословањем је фактички управљао, у којима је неистинито приказан промет добара и услуга између привредних друштава која су пословала под његовом контролом и контролом других правних лица са територије Републике Србије, на основу чега су на рачуне привредних друштава под контролом сведока сарадника ЗЗ вршене уплате без правног основа, а од јануара 2010. године, с обзиром да сведок сарадник ЗЗ није могао увек да прими уплате на пословне рачуне привредних друштава чијим пословањем је управљао, предложили су окривљеној ГГ да пронађе привредно друштво на чије рачуне би се на овакав начин вршиле уплате, па је она ступила у контакт са окривљеним ВВ, који је фактички руководио пословањем привредног друштва „...“ д.о.о. ..., након чега је сачињавана пословна документација -рачуни и отпремнице овог привредног друштва са неистинитом садржином, у којима је, такође, неистинито приказан промет добара и услуга између овог привредног друштва и других правних лица са територије Републике Србије, по елементима које су они саопштавали окривљеној ГГ, а она даље директно или преко окривљеног ДД саопштавала окривљеном ВВ, на основу чега је и вршена уплата на пословне рачуне привредног друштва „...“ д.о.о. ..., а по извршеним уплатама новца на рачуне привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ и истом давали налоге да уплаћени новац, такође уз сачињавање пословне документације са неистинитом садржином, даље уплаћује на рачуне других привредних друштава или на своје личне рачуне или рачуне других физичких лица, и потом подиже са тих рачуна, након чега га предаје окривљенима АА и ББ који су новац од њега преузимали и лично или преко других окривљених враћали готовину уплатиоцима -одговорним лицима привредних друштава која су уплаћивала новац, а преко окривљене ГГ, преузимали новац у готовини и враћали одговорним лицима привредних друштава који су га претходно без правног основа уплатили на рачуне привредног друштва „...“ д.о.о., а за себе, сведока сарадника ЗЗ и за друге окривљене задржавали провизију у износу од 10% од износа уплаћеног новца, чиме су прибавили противправну имовинску корист у износу преко 1.500.000,00 (милион и петсто хиљада динара)

сведок сарадник ЗЗ, налазећи се у тешкој финансијској ситуацији јер је ТТ дуговао 35.000 евра, које није могао да врати, прихватио је предлог окривљених АА и ББ да сачињава и оверава пословну документацију - рачуне и отпремнице привредних друштава чијим пословањем је управљао са неистинитом садржином, као и да проналази лица која су пристајала да за новчану накнаду оснују или купе привредна друштва и да му, по обављеној регистрацији, предају целокупну пословну документацију и печате ових привредних друштава, такође, ради сачињавања пословне документације са неистинитом садржином, и то по елементима које су му саопштавали окривљени АА и ББ, а у којима су неистинито приказани промет добара и услуга

наведеног привредног друштва, а потом је овако сачињене фактуре и отпремнице преузимала од окривљеног ДД, који их је претходно преузимао од окривљеног ВВ, и предавала их окривљенима АА и ББ, који су овако фалсификовану пословну документацију даље предавали уплатиоцима - одговорним лицима различитих привредних друштава са територије Републике Србије, а на основу које документације је без правног основа вршена уплата на рачуне привредног друштва „...“ д.о.о. Београд, иако роба од стране овог привредног друштва никада није испоручена, нити су услуге извршене, а затим је лично или преко окривљеног ДД обавештавала окривљеног ВВ да су уплате извршене, и у готовини од окривљеног ДД преузимала новац који је потом предавала окривљенима АА и ББ, који су новац у готовини предавали уплатиоцима, задржавајући провизију од 10% од износа уплаћеног у готовини, за себе, окривљене АА и ББ, као и за окривљене ВВ и ДД, чиме су прибавили противправну имовинску корист у износу преко 450.000,00 (четиристо педесет хиљада динара)

окривљени ДД у периоду од јануара до 12. јуна 2010. године, поступајући по договору са окривљеном ГГ предузимао радње помагања, стварањем услова за извршење кривичног дела тако што је окривљеном ВВ, коме је фактички као одговорном лицу поверено управљање пословањем привредног друштва „...“ д.о.о. Београд, саопштавао елементе за сачињавање фактура овог привредног друштва, које би њему претходно саопштила окривљена ГГ, а након што би окривљени ВВ сачинио фактуре по елементима које му је саопштио он или окривљена ГГ, преузимао фактуре од окривљеног ВВ и предавао их окривљеној ГГ, а потом, када би по овако сачињеним фактурама без правног основа био уплаћен новац на рачуне привредног друштва „...“ д.о.о. Београд, преузимао је новац у готовини од окривљеног ВВ и предавао га окривљеној ГГ како би новац преко окривљених ББ и АА био враћен уплатиоцима-одговорним лицима правних лица која су претходно новац уплатила, уз задржавање провизије од 10% од износа уплаћеног у готовини, за себе, као и за окривљеног ВВ и окривљену ГГ, чиме су прибавили противправну имовинску корист у износу преко 450.000,00 (четиристо педесет хиљада динара)

окривљени ЂЂ и ЕЕ у периоду од друге половине 2007. године, до 12. јуна 2010. године, поступајући по договору са окривљенима АА и ББ предузимали радње помагања, на тај начин што су ступали у контакт са одговорним лицима привредних друштава: „...“ д.о.о. ..., „...“ д.о.о. ..., „SPLACH“ д.о.о. ..., „...“ д.о.о. ..., „...“ д.о.о. ..., „...“ д.о.о. ... и грађевинске радње „...“ из ..., и одговорним лицима других правних лица, како би одговорна лица наведених правних лица вршила уплате без правног основа на рачуне привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ и о томе обавештавали окривљене АА и ББ, који су им давали инструкције на рачуне којих привредних друштава могу да се изврше уплате, а потом су им окривљени ЂЂ и ЕЕ саопштавали податке о садржини фактура, које су им претходно саопштила одговорна лица правних лица за која су посредовали а које је сачињавао и оверавао сведок сарадник ЗЗ, након чега су од окривљених АА и ББ преузимали фактуре са неистинитом садржином и достављали их одговорним лицима правних лица за која су посредовали, о наводном промету добара и услуга, на основу којих је и вршена уплата на рачуне привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ, а након што би новац уз сачињавање пословне документације са неистинитим садржајем био подигнут, преузимали су га од окривљених АА и ББ и потом га у готовини предавали уплатиоцима - одговорним лицима правних лица који су га без

правног основа уплатили, задржавајући за себе, за окривљеног АА и ББ, као и за сведока сарадника ЗЗ провизију од 10% од износа уплаћеног новца, чиме су прибавили противправну имовинску корист у износу преко 1.500.000,00 (милион и петсто хиљада динара)

па је тако, на горе описани начин, од стране најмање 55 одговорних лица привредних друштава са територије Републике Србије, без правног основа, извршена уплата привредним друштвима која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ, где је он био одговорно лице и чијим пословањем је фактички управљао, и то:

- у периоду од 04.08.2008. године, до 12.12.2008. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. Београд, број: ..., који се води код „Комерцијалне банке“, у износу од 9.626.725,54 динара,
- у периоду од 20.06.2007. године, до 26.11.2007. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Findomestic bank“, у износу од 6.101.736,87 динара,
- у периоду од 20.09.2007. године, до 07.12.2007. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Findomestic bank“, у износу од 14.946.291,41 динара,
- у периоду од 28.05.2009. године, до 10.11.2009. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Комерцијалне банке“, у износу од 14.309.664,10 динара,
- у периоду од 27.05.2008. године, до 26.01.2009. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Findomestic bank“, у износу од 10.272.613,70 динара,
у периоду од 09.12.2009. године, до 16.12.2009. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Комерцијалне банке“, у износу од 3.196.367,20 динара,
- у периоду од 10.11.2008. године, до 03.02.2009. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Комерцијалне банке“, у износу од 14.916.585,30 динара,
- у периоду од 08.01.2010. године, до 12.02.2010. године, на рачуне привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Војвођанске банке“, број: ..., који се води код „Raiffeisen bank“ и број: ..., који се води код „Комерцијалне банке“, у укупном износу од 15.558.008,36 динара,
- у периоду од 14.03.2008. године, до 31.07.2008. године, на рачун привредног друштва „...“ д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Findomestic bank“, у износу од 6.433.053,28 динара,
- у периоду од 31.12.2007. године, до 27.05.2008. године, на рачун привредног

друштва "... " д.о.о. ..., број: ..., који се води код „Војвођанске банке", у износу од 9.697.440,43 динара,

- у периоду од 28.05.2009. године, до 10.11.2009. године, на рачун привредног друштва „..." д.о.о. ..., број ..., који се води код „Комерцијалне банке", у износу од 2.293.406,94 динара,
- у периоду од 17.02.2010. године, до 11.06.2010. године, на рачун привредног друштва „..." д.о.о. ..., број ..., који се води код „Комерцијалне банке", у износу од 26.741.850,99 динара, и
- у периоду од 11.03.2010. године, до 11.06.2010. године, на рачун привредног друштва „..." д.о.о. ..., број ..., отворен у „Комерцијалној банци", у износу од 16.436.841,99 динара,

све у укупном износу од најмање 150.530.586,11 динара,

од кога је новац у износу од 46.831.856,14 динара, сведок сарадник ЗЗ, без правног основа, а на основу рачуна и отпремница са неистинитом садржином, уплатио на рачуне 17 правних лица уз наплату провизије у износу од 6% од вредности исказане у рачуну, па су на тај начин окривљени за себе прибавили противправну имовинску корист у износу од најмање 2.809.911,37 динара, док је износ од 98.916.572,17 динара, са рачуна привредних друштава чијим пословањем је фактички управљао, сведок сарадник ЗЗ без правног основа пребацивао на свој лични рачун и рачуне: ЋЋ, НН, ЈЈ и прикривеног иследника под псеудонимом „РР", који је, потом, након подизања, предавао окривљенима ББ и АА, који су на крају новац у готовини враћали уплатиоцима - одговорним лицима правних лица која су новац уплатила, уз задржавања провизије од 10% од укупно уплаћеног износа, па су на овај начин окривљени за себе прибавили противправну имовинску корист у износу од најмање 9.891.657,22 динара,

а у периоду од 28.01.2010. године, до 26.03.2010. године, од стране најмање 7 привредних друштава са територије Републике Србије, на рачуне привредног друштва „..." д.о.о. ..., а чијим пословањем је фактички управљао окривљени ВВ - и то рачуне број: ..., који се води код „Societe generale bank", број: ..., који се води код „Pireus bank" и број: ..., који се води код „Војвођанске банке", без правног основа, извршена је уплата укупног износа не мањег од 5.003.038,16 динара, који новац је у готовини предаван окривљенима ББ и АА, који су га потом у готовини враћали уплатиоцима - одговорним лицима правних лица која су новац уплатила, уз задржавања провизије од 10% од укупно уплаћеног износа, па су на овај начин окривљени за себе прибавили противправну имовинску корист у износу од најмање 500.303,82 динара,

па су тако сведок сарадник ЗЗ и окривљени ВВ за себе, за окривљене АА и ББ, окривљену ГГ, окривљеног ДД, окривљеног ЋЋ и окривљеног ЕЕ прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од најмање 13.201.872,41 динара, на име провизије за наведене новчане трансакције,

— чиме су:

окривљени АА и ББ као саизвршиоци извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 33, 34 и 61 КЗ,

окривљени ВВ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 61 КЗ,

окривљена ГГ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 35 и 61 КЗ,

окривљени ДД, продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 35 и 61 КЗ,

окривљени ЂЂ и ЕЕ су извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 35 и 61 КЗ,

сведок сарадник ЗЗ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, у вези са чланом 61 КЗ,

па их Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу наведених законских прописа и применом одредаба чл.4, 42, 44, 45, 50 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

Окривљеног АА на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 17.08.2012. године,

Окривљену ББ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 28.12.2011. године,

Окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 09.12.2010. године,

Окривљену ГГ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 10.12.2010. године,

Окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 04.07.2011. године

Окривљеног ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору 26.07.2010. до 19.11.2010. године,

Окривљеног ЕЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.07.2010. до 19.11.2010. године, а

Сведоку сараднику ЗЗ применом одредбе чл.504-г ст.1 Законика о кривичном поступку («Службени лист СРЈ» бр.70/01 и 68/02 и «Службени гласник РС» бр.58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 20/09 и 72/09) утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године и тако утврђену казну умањује за половину, а затим му применом члана 62 КЗ, узима као утврђену казну ..., на које је сведок сарадник осуђен пресудом ...,

па га осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и новчану казну у износу од 80.000,00 (осамдесетхиљада) динара.

На основу члана 87 Кривичног законика **ИЗРИЧЕ СЕ**

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

ОДУЗИМАЈУ СЕ предмети који су били употребљени и намењени за извршење кривичних дела и то:

-од сведока сарадника ЗЗ два лап топ рачуна марке «Тошиба» и «Асус»,
-од окривљеног ДД, мобилни телефони марке „Nokia“ тип 1110 I, ИМЕИ број ..., један мобилни телефон марке „Nokia“ тип 6700C1, црне боје, ИМЕИ број ... са постојећим СИМ картицама „Telenor-мобилног оператера број ...

од окривљеног ВВ, мобилни телефони марке „Nokia“ модел 1208, ИМЕИ број ... са припадајућом СИМ картицом „Telenor“ ..., један мобилни телефон марке „Sony erixon“, модел W995, ИМЕИ број ... са припадајућом СИМ картицом „MTS“ ..., једна СИМ картица „MTS“ ..., једна СИМ картица „Telenor“ ...

-од окривљеног АА један мобилни телефон марке „Samsung“, модел S-5000, ИМЕИ број ... са картицом 064, серијског броја ..., један мобилни телефон марке „Samsung“, модел SGH D880 ИМЕИ број ... са картицом „Mobyclick“ серијског броја ...

-од окривљене ББ један мобилни телефон марке „Nokia-1200“, ИМЕИ број ... са припадајућом картицом МТС број ... и један мобилни телефон марке „Samsung“ модел GPCP2330, ИМЕИ број ... са припадајућом картицом „Mobtel“ ...

-од окривљеног ЕЕ један мобилни телефон марке „Nokia“ модел 6700, ИМЕИ број ... са postpaid картицом ... број ..., телефон марке „Nokia“, модел N73S, ИМЕИ број ... са postpaid картицом број ..., број ...

-од окривљене ГГ један мобилни телефон марке „Sony Erixon“ модел C-702, ИМЕИ број ... са картицом 063 серијског броја ..., један мобилни телефон марке

„Nokia“ модел 120, ИМЕИ број ... са картицом „Mobyclick“ 063 серијског броја ..., један мобилни телефон марке „Simens“, модел С-35, без картице, један мобилни телефон марке „Samsung“ модел „GTS5230, ИМЕИ број ... са VIP картицом серијског броја ...

-од окривљеног ЖЖ један мобилни телефон марке „Sony Erixon“ ИМЕИ број ..., модел К-510 и СИМ картица број ..., један мобилни телефон марке „НТС“, ИМЕИ број ... са СИМ картицом ...

-од окривљеног ЂЂ један мобилни телефон марке „Nokia“ модел 2700С-2, ИМЕИ број ... са СИМ картицом регистарског броја ..., број телефона: ...

На основу члана 87 КЗ одузима се новац у износу од 2.574.852,23 динара, који се налази на рачуну предузећа „...“ д.о.о. Београд, чији је власник прикривени иследник под псеудонимом РР.

На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ од окривљених се одузима имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, па се окривљени обавезују да исту уплате на рачун буџета Републике Србије, па се

од окривљеног АА одузима новац у износу од 600.000,00 динара и 3.095,00 евра по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП СБПОК, Одељење за сузбијање организованог финансијског криминала, Одсек за спречавање прања новца од 12.06.2010. године,

од окривљеног АА и окривљене ББ одузима имовинска корист у износу од по 3.175.392,00 динара, с тим што се окривљеном АА у наведени износ урачунава износ од 600.000,00 динара и 3.095,00 евра који су од окривљеног привремено одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП СБПОК, Одељење за сузбијање организованог финансијског криминала, Одсек за спречавање прања новца од 12.06.2010. године,

-од окривљеног ВВ и окривљеног ДД одузима имовинска корист у износу од по 225.136, 00 динара,

-од окривљене ГГ одузима имовинска корист у износу од 50.030,00 динара

-од окривљеног ЕЕ и окривљеног ЂЂ одузима имовинска корист у износу од по 99.443,00 динара и

-од сведока сарадника ЗЗ, одузима имовинска корист у износу од 6.151.900,00 динара,

све у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

На основу члана 264 став 1 и 3 у вези члана 261 ЗКП **ОБАВЕЗУЈУ СЕ** окривљени да суду плате трошкове кривичног поступка у износу који ће накнадно бити одређен посебним решењем, као и да на име паушала плате износ од по 30.000,00 динара.

У осталом делу жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Николе Марковића, адвоката Радослава Маринковића и адвоката Милоша Цвијића, окривљене ББ и њеног браниоца, адвоката Љиљане Боровић Марјановић, бранилаца окривљеног ВВ, адвоката Зорана Перовића и адвоката Жељка Дамјановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Здравка Ђукановића, браниоца окривљених ЋЋ и ЕЕ, адвоката Крста Бобота, као и жалбе сведока сарадника ЗЗ и његовог браниоца, адвоката Драгана Радишевића и тужиоца за организовани криминал, у делу одлуке о кривичној санкцији, **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване.

II

УСВАЈАЊЕМ жалбе бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката Стојана Никића и Мирка Радоје, **ПРЕИНАЧУЈЕ** се пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.5/15 од 17.01.2017. године, тако што се

Окривљени ЖЖ, са личним подацима као у првостепеној пресуди, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП,

О С Л О Б А Ћ А О Д О П Т У Ж Б Е

Да је:

у периоду од почетка јануара 2010. године до 12. јуна 2010. године, поступајући по договору са окривљенима АА и ББ, предузимао радње помагања стварањем услова за извршење кривичног дела сведоку сараднику ЗЗ и окривљеном ВВ на начин да је ступао у контакт са одговорним лицима привредних друштава: "... д.о.о. ..., "... " д.о.о.... и Уметничко продукцијска група „..." д.о.о. ..., како би одговорна лица наведених привредних друштава, без правног основа, вршила уплате на текуће рачуне привредних друштава која су пословала под контролом организоване криминалне групе, и то: "... д.о.о. ... и „..." д.о.о. ..., као и на рачуне привредних друштава која су основана на основу наредбе истражног судије Посебног одељења Вишег суда у Београду - „..." д.о.о. Београд и „..." д.о.о...., по основу наводног промета добара и услуга, при чему је давао елементе за сачињавање фактура, након чега је, када би новац био уплаћен на рачуне наведених привредних друштава која су пословала под контролом организоване криминалне групе, преузимао новац од окривљених АА и ББ, и потом га, уз задржавање провизије од 10% за њега, окривљене АА и ББ, као и за друге припаднике организоване криминалне групе, враћао уплатиоцима - власницима привредних друштава која су без правног основа новац и уплатила, при чему је био свестан свог дела, знао да је оно забрањено и хтео његово извршење,

- **чиме би извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези са чланом 35 и 61 КЗ**

Окривљени ЖЖ ослобођа се дужности плаћања трошкова кривичног

поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

III

Према окривљенима АА, ББ, ГГ, ДД, ВВ, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и сведоку сараднику ЗЗ,

на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

да су:

Неутврђеног дана током априла месеца 2007. године, у Београду, окривљени АА и ББ, свесни свог дела, знајући да је оно забрањено, а чије извршење су хтели, организовали организовану криминалну групу која је деловала до 12. јуна 2010. године, са циљем да ради стицања финансијске користи врше кривична дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3, у вези са ставом 1 КЗ, за које кривично дело је прописана казна затвора преко четири године, на тај начин што су створили план деловања да припадници организоване криминалне групе сачињавају и оверавају пословну документацију својих привредних друштава са неистинитим садржајем, у којој би неистинито приказали промет добара и услуга или да преко припадника организоване криминалне групе проналазе лица која би за новчану накнаду пристајала да оснују и преузимају привредна друштва, а да по обављеној регистрацији припадницима организоване криминалне групе предају целокупну пословну документацију и печате ових привредних друштава, такође ради сачињавања и оверавања пословне документације - фактура и отпремница са неистинитим садржајем о наводном промету добара и услуга између привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и других правних лица са територије Републике Србије, на основу чега би одговорна лица тих правних лица, без правног основа, вршила уплате на рачуне привредних друштава под контролом групе, који новац би, потом, такође без правног основа, био пребациван на рачуне припадника организоване криминалне групе или рачуне других физичких лица за то ангажованих од стране припадника организоване криминалне групе и потом у готовини враћан уплатиоцима - одговорним лицима привредних друштава која су без правног основа вршила уплате, уз задржавање за себе и припаднике организоване криминалне групе провизије од 10% од износа подигнутог новца, или би овако уплаћен новац, даље, такође без правног основа, уплаћивали на рачуне других правних лица, а на основу пословне документације са неистинитом садржином, за које новчане трансакције би за себе и припаднике организоване криминалне групе добијали провизију од око 6% од износа приказаног на рачуну, па су окривљени: ГГ, ВВ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и сведок сарадник ЗЗ постали припадници организоване криминалне групе прихватили њене активности као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале, свесни свог дела, знајући да је оно забрањено, а чије извршење су хтели,

– чиме би окривљени АА и ББ извршили кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ а окривљена ГГ, окривљени ДД, ВВ ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и сведок

сарадник ЗЗ кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ. („Сл.гласник“ РС број 85/2005, 88/2005 и 107/2005)

IV

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца за организовани криминал у односу на ослобађајући део за окривљеног АА и ББ и пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.5/15 од 17.01.2017. године у ставу III, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К-По1.бр.5/15 од 17.01.2017. године Посебног одељења, ставом I, окривљени АА и ББ оглашени су кривима због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика, а окривљени ГГ, ДД, ВВ, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и сведок-сарадник ЗЗ кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика, а ставом II, окривљени АА и ББ да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези са чланом 33, 34 и 61 Кривичног законика, сведок сарадник ЗЗ и окривљени ВВ по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, а окривљена ГГ, окривљени ДД окривљени ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ да су извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези са чланом 35 и 61 КЗ, за која су им применом наведених законских прописа и одредби члана 4,42,44,45,50 КЗ претходно утврђене казне, и то:

окривљеном АА за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ казну затвора у трајању од две године, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези са ставом I у вези са чланом 33,34 и 61 КЗ описано у ставу II изреке пресуде казну затвора у трајању од пет година, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 17.08.2012. године,

окривљеној ББ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од две године, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези са ставом I у вези са чланом 33,34 и 61 КЗ описано у 11 изреке пресуде казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју јој се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 28.12.2011.

године,

окривљеној ГГ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде даљом применом одредби члана 56 и 57 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју јој се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 10.12.2010. године,

окривљеном ДД за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика које је описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде даљом применом одредби члана 56 и 57 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 04.07.2011. године,

окривљеном ВВ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 09.12.2010. године,

окривљеном БЂ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 26.07.2010. године до 19.11.2010. године,

окривљеном БЕ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описаног у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде казну затвора у трајању од 2 (две) године, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 3 (три) месеца, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 26.07.2010. године до 19.11.2010. године,

окривљеном ЖЖ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела

из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 35 и 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде, даљом применом одредаба члана 56 и 57 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеци, за која је применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, у коју му се на основу одредбе члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 18.10.2010. године до 26.10.2010. године,

сведоку сараднику ЗЗ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика описано у ставу I изреке пресуде, применом члана 504-г став 1 Законика о кривичном поступку (“Службени лист СРЈ” број 70/01 и 68/02 и “Службеник гласник РС” број 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 20/09 и 72/09) утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и тако утврђену казну умањује за половину, те утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика описано у ставу II изреке пресуде применом члана 504-г став 1 Законика о кривичном поступку (“Службени лист СРЈ” број 70/01 и 68/02 и “Службеник гласник РС” број 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 20/09 и 72/09) утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године и тако утврђену казну умањује за половину те утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а затим применом члана 62 КЗ узимајући као утврђене казне по правноснажним пресудама и то ... осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца и новчану казну у износу од 80.000,00 динара.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 87 Кривичног законика изречена је мера безбедности одузимања предмета те је одлучено да се одузму предмети који су били употребљени и намењени за извршење кривичних дела и то:

- од сведока сарадника ЗЗ два лап топ рачуна марке «Тошиба» и «Асус»,
- од окривљеног ДД, мобилни телефони марке „Nokia“ тип 1110 I, ИМЕИ број ..., један мобилни телефон марке „Nokia“ тип 6700C1, црне боје, ИМЕИ број ... са постојећим СИМ картицама „Telenor-мобилног оператера број ...
- од окривљеног ВВ, мобилни телефони марке „Nokia“ модел 1208, ИМЕИ број ... са припадајућом СИМ картицом „Telenor“ ..., један мобилни телефон марке „Sony erixon“, модел W995, ИМЕИ број ... са припадајућом СИМ картицом „MTS“ ..., једна СИМ картица „MTS“ ..., једна СИМ картица „Telenor“ ...
- од окривљеног АА један мобилни телефон марке „Samsung“, модел S-5000, ИМЕИ број ... са картицом 064, серијског броја ..., један мобилни телефон марке „Samsung“, модел SGH D880 ИМЕИ број ... са картицом „Mobyclick“ серијског броја ...
- од окривљене ББ један мобилни телефон марке „Nokia-1200“, ИМЕИ број 356613/02/106099/6 са припадајућом картицом MTS број ... и један мобилни телефон марке „Samsung“ модел ..., ИМЕИ број ... са припадајућом картицом „Mobtel“ ...
- од окривљеног ЕЕ један мобилни телефон марке „Nokia“ модел 6700, ИМЕИ број ... са postpaid картицом ... број ..., телефон марке „Nokia“, модел N73S, ИМЕИ број ... са postpaid картицом број ..., број ...
- од окривљене ГГ један мобилни телефон марке „Sony Erixon“ модел C-702, ИМЕИ број ... са картицом 063 серијског броја ..., један мобилни телефон марке

„Nokia“ модел 120, ИМЕИ број ... са картицом „Mobyclick“ 063 серијског броја ..., један мобилни телефон марке „Simens“, модел С-35, без картице, један мобилни телефон марке „Samsung“ модел „GTS5230, ИМЕИ број ... са VIP картицом серијског броја ...

-од окривљеног ЖЖ један мобилни телефон марке „Sony Ericson“ ИМЕИ број ..., модел К-510 и СИМ картица број ..., један мобилни телефон марке „НТС“, ИМЕИ број ... са СИМ картицом ...

-од окривљеног ЂЂ један мобилни телефон марке „Nokia“ модел 2700С-2, ИМЕИ број ... са СИМ картицом регистарског броја ..., број телефона: ...

На основу чл.91 и 92 КЗ одлучено је да се одузме сав новац у износу од 2.574.852,23 динара који се налази на рачуну предузећа „...“ д.о.о. Београд чији је власник прикривени иследник под псеудонимом РР, а на основу истих законских одредби одлучено је да се од окривљених одузме имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, па су окривљени АА, ББ, ЂЂ, ЕЕ, ГГ и сведок сарадник ЗЗ, обавезани да на рачун буџета Републике Србије уплате солидарно износ од 12.701.568,59 динара.

Такође је на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ одлучено да се од окривљених одузме имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, па се окривљени АА, ББ, ГГ, ЖЖ, ДД и ВВ обавезују да на рачун буџета Републике Србије уплате солидарно износ од 500.303,82 динара, све у року од 15 дана од дана достављања правноснажне пресуде.

На основу члана 264 став 1 и 3 у вези са чланом 261 ЗКП, окривљени су обавезани да плате суду трошкове кривичног поступка у износу који ће накнадно бити одређен посебним решењем.

Истом пресудом у ставу III изреке, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП-а окривљени АА и ББ ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 у вези са чланом 33 Кривичног законика, а на основу одредбе члана 265 ЗКП-а одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падну на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на ослобађајући део пресуде и одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама из члана 437 тачка 4 ЗКП-а у вези са чланом 441 став 1 и 2 ЗКП-а у односу на окривљене АА, ББ, ГГ, ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ и сведока сарадника ЗЗ, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљене АА и ББ огласити кривим за извршење кривичног дела прање новца у саизвршилаштву из члана 231 став 3 у вези са ставом 1 и 2 КЗ у вези са чланом 33 КЗ и изрећи им одговарајућу кривичну санкцију, као и да АА, ББ, ГГ, ДД, ВВ, ЂЂ, ЕЕ осуди на строже казне затвора, а сведока сарадника ЗЗ ослободи од казне,

-окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, без навођења конкретног

жалбеног предлога,

-окривљена ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржаног претреса усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће је ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем из члана 234 став 3 КЗ у вези са чланом 33, 34 и 61 КЗ, односно да првостепену пресуду у осуђујућем делу преиначи у смислу жалбених навода, тако што ће је осудити на знатно блажу казну,

-браниоци окривљеног АА, адвокати Милош Цвијић, Радослав Маринковић и Никола Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржаног претреса усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем из члана 234 став 3 КЗ у вези са чланом 33, 34 и 61 КЗ, односно да првостепену пресуду у осуђујућем делу преиначи у смислу жалбених навода, те да окривљеног осуди на знатно блажу казну, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљене ББ, адвокат Љиљана Боровић Марјановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду потврди првостепену пресуду у ослобађајућем делу, те да исту у осуђујућем делу преиначи и окривљену ББ ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 34 и 61 КЗ или је осуди на знатно блаже казне или пак да отвори претрес и окривљену ослободи од оптужбе односно знатно блаже казни, истовремено захтевајући да заједно са окривљеном буде обавештена о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Момчило Булатовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 и 11 ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 2 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања због одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљену ослободи од оптужбе да је извршила кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ и кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 359 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, истовремено захтевајући да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Здравко Ђукановић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

-браниоци окривљеног ВВ, адвокати Зоран Перовић и Жељко Дамјановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешне примене закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће након одржаног претреса у смислу одредбе члана 449 ЗКП-а окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривична дела која су му стављена на терет, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљених ЂЂ и ЕЕ, адвокат Крсто Бобот, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду у погледу правне оцене дела у смислу жалбених навода и према окривљеном ЂЂ и окривљеном ЕЕ на основу члана 422 тачка 3 ЗКП-а одбије оптужбу да су извршили кривично дело из члана 346 став 2 КЗ и кривично дело из члана 234 став 1 у вези са чланом 35 и 61 КЗ, истовремено захтевајући да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

-браниоци окривљеног ЖЖ, адвокати Стојан Никић и Мирко Радоја, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да пресуду преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни, тако што ће му утврдити појединачне казне у краћем трајању, као и јединствену казну у краћем трајању и исту услови или одреди издржавање казне у кућним условима, као и да окривљеног ослободи плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

-сведок сарадник ЗЗ, без навођења законског основа, са предлогом да га Апелациони суд у Београду ослободи од казне,

-бранилац сведока сарадника ЗЗ, адвокат Драган Радишевић, без навођења основа побијања, а из садржине жалбе произлази да је исту изјавио због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће у односу на кривично дело из члана 346 КЗ одбити оптужбу услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а за кривично дело из члана 234 КЗ сведока сарадника огласити кривим и ослободити од казне.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал изјавили су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Марковић, са предлогом да се жалба тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац окривљене ББ, адвокат Љиљана Боровић Марјановић, са предлогом да се жалба тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац окривљених ЂЂ и ЕЕ, адвокат Крсто Бобот, у коме је предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу ТОК-а Кт.11/10 од 12.05.2014. године;

-бранилац сведока сарадника ЗЗ, адвокат Драган Радишевић, са предлогом да се усвоји жалба тужиоца за организовани криминал и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбеног предлога тужиоца за организовани криминал, тако што ће се сведок сарадник ЗЗ ослободити од казне.

Тужилац за организовани криминал је у писаном поднеску КТЖ 23/17 од 31.07.2017. године предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји жалбу Тужилаштва за организовани криминал и донесе одлуку у смислу жалбеног предлога, а да жалбе окривљеног АА, окривљене ББ, њихових бранилаца, као и бранилаца свих осталих окривљених одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је дана 28. и 29. 11.2017. године одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побиваном пресудом, изјављеним жалбама, одговорима бранилаца окривљених на жалбу Тужиоца за организовани криминал, предлогом тужиоца за организовани криминал датом у напред наведеном поднеску и наводима које су на седници већа изнели браниоци окривљених, као и окривљени АА и окривљена ББ, те налазећи да је чињенично стање погрешно утврђено, одлучио да отвори претрес пред другостепеним судом, с обзиром да је првостепена пресуда једном била укинута.

Претрес је одржан на основу одредбе члана 449 ЗКП, дана 27.12.2017. године, у присуству Тужиоца за организовани криминал, Војислава Исаиловића, окривљеног АА, окривљене ББ, окривљеног ВВ, окривљене ГГ, окривљеног ДД, окривљеног ЂЂ, окривљеног ЕЕ, окривљеног ЖЖ, адвоката Милоша Цвијића, адвоката Николе Марковића, адвоката Љиљане Боровић Марјановић, адвоката Здравка Ђукановића, адвоката Жељка Дамјановића, адвоката Крсте Бобота, адвоката Стојана Никића, и адвоката Драгана Радишевића, а у одсуству уредно обавештених адвоката Радослава Маринковића, адвоката Зорана Перовића, адвоката Мирка Радоја и адвоката Момчила Булатовића, уместо кога је по заменичком пуномоћју приступио адвокат Жарко Јекнић, па је, након саслушања окривљених, те разматрања списа предмета и навода из изјављених жалби, као и навода бранилаца окривљених из одговора на жалбу Тужиоца за организовани криминал, а имајући у виду и предлог из писаног поднеска тужиоца за организовани криминал, донео одлуку као у изреци пресуде.

Оптужницом Тужилаштва за организовани криминал Кт.бр.11/10 од 10.12.2010. године, измењеној 27.07.2016. године, окривљеном АА и окривљеној ББ, између

осталог, стављено је на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ, а окривљеној ГГ, окривљеном ДД, окривљеном ЂЂ, окривљеном ЕЕ, окривљеном ЖЖ, окривљеном ВВ и сведоку сараднику ЗЗ извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ, за која су окривљени и оглашени кривим.

Првостепени суд је прихватио правну квалификацију из оптужнице и окривљене огласио кривим за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ, са образложењем да је применио закон који је важио у време докле је ово кривично дело вршено, односно до 21. јуна 2010. године, налазећи да се ради о трајном кривичном делу, које се у конкретном случају врши све време док група траје (од априла 2007. године до 21. јуна 2010. године), односно да група траје до последње радње извршења кривичних дела, једног или више, ради чијег вршења је организована криминална група организована. Стим у вези, првостепени суд закључује да се у конкретном случају примењује закон који је важио у време последње радње, те да рок за почетак рачунања апсолутне застарелости кривичног дела, на коју су током поступка указивали браниоци окривљених, а пре свега бранилац окривљене ГГ, адвокат Момчило Булатовић и бранилац окривљених ЂЂ и ЕЕ, адвокат Крсто Бобот, почиње тећи управо од тада, односно од извршења последње радње трајног или продуженог кривичног дела.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, основано се изјављеним жалбама побија првостепена пресуда у наведеном делу због повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је првостепени суд изводећи погрешан закључак да се у конкретном случају ради о трајном кривичном делу и прихватајући правну квалификацију из оптужнице и оглашавајући кривим окривљене за напред наведена кривична дела, применио закон који се не може применити.

Имајући у виду да је окривљенима АА и ББ стављено на терет да су извршили организовање криминалне групе неутврђеног дана током априла 2007. године, то се по налажењу овог суда, насупрот закључку првостепеног суда да се у конкретном случају ради о трајном кривичном делу, има сматрати да је кривично дело свршено моментом организовања, па самим тим наведени окривљени не могу да одговарају за организовање организоване криминалне групе, будући да такав облик удруживања није ни постојао и није био прописан Кривичним закоником у моменту свршетка кривичног дела у које време је важио Кривични законик (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005 и 107/2005).

Полазећи од чињенице да се кривично дело има сматрати свршеним у моменту удруживања, односно организовања, а што је у конкретном случају април 2007. године, то је, с обзиром на време измене закона (објављеног у “Службеном гласнику РС” број 72/2009 од 03.09.2009. године) и правило о примени закона који је важио у време извршења кривичног дела, као и правило примене блажег закона које прописује одредба члана 5 став 2 КЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да се у радњама окривљених АА и ББ стичу сви битни елементи кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ који је био на снази до 11.09.2009. године, а у радњама осталих окривљених и сведока сарадника ЗЗ кривично дело

злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ, за која кривична дела је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Ово стога, што је је за организатора групе код кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 КЗ у ставу 1, запрећена казна затвора до 5 (пет) година, а за чланство у групи код овог кривичног дела у ставу 2 казна затвора до једне године, па имајући у виду одредбу члана 103 тачка 6 и 7 КЗ која одређује рокове застарелости кривичног гоњења, за овако прописане казне, а везано за члан 104 став 6 КЗ који прописује апсолутну застарелост која је наступила протеклом двоструког времена које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, јасно је да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Због тога је Апелациони суд у Београду, усвајањем жалби окривљеног АА и окривљене ББ, бранилаца свих окривљених, као и браниоца сведока сарадника, преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела описаног под ставом I изреке побијане пресуде, налазећи да се у радњама окривљеног АА и окривљене ББ стичу сва битна обележја кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346 став 1 КЗ, а у радњама окривљеног ВВ, окривљене ГГ, окривљеног ДД, окривљеног ЂЂ, окривљеног ЕЕ и окривљеног ЖЖ сва битна обележја кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346 став 2 КЗ, те је сходно одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, одбио оптужбу да су поменути окривљени извршили наведена кривична дела, те је одлучио као у ставу III изреке ове пресуде.

Имајући у виду овакву одлуку, жалбени наводи окривљеног АА, његових бранилаца, окривљене ББ и њеног браниоца којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу постојања организоване криминалне групе и њихове организаторске улоге у организовању те групе, као и жалбени наводи бранилаца окривљених ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, којима се оспорава припадност ових окривљених организованог криминалног групи, нису коментарисани јер су исти беспредметни.

Жалбама бранилаца окривљеног АА, окривљене ББ и њеног браниоца, браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића оспорава се статус сведока сарадника ЗЗ, тако што се истиче да исти није испунио услове неопходне за стицање процесног положаја сведока-сарадника, те да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, будући да је главни претрес одржао без лица чије је присуство на главном претресу обавезно, јер је погрешно и противно одредбама ЗКП сведоку-сараднику ЗЗ дао статус сведока, а не окривљеног са посебним статусом (сведока-сарадника), а како је то предвиђено и одредбом члана 504о претходно важећег ЗКП. Надаље се у жалбама указује да се ЗЗ никада није изјаснио на измењену оптужницу од 16.07.2015. године, која се драстично разликује од претходних оптужница у овом поступку, а пре свега у погледу одлучних чињеница, а такође се никада није изјаснио на нове доказе – допуну налаза и мишљења вештака и доказе које је одбрана окривљеног АА доставила у току новог главног претреса. У вези наведеног, по мишљењу бранилаца погрешно је поступио првостепени суд када је решењем КВ број Кв.По1 421/16 од 06.09.2016. године одлучио да на основу члана 388 ЗКП прочита записнике о исказима сведока-сарадника датим на главном претресу и истрази, пре измене састава већа, јер се ова одредба односи само на сведоке и вештаке, а не на окривљене, за које важе посебна правила која прописују посебне могућности и обавезе суда у случају

одсуства окривљеног са главног претреса, односно у случају бекства окривљеног, а што је овде случај. Због тога браниоци сматрају да се ради о незаконитом доказу који је суд извео на главном претресу.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, изнети жалбени наводи бранилаца су неосновани, јер је ЗЗ стекао својство сведока сарадника на основу предлога Тужиоца за организовани криминал, Стр.Пов. бр.4/10 од 09.07.2010. године, решењем Кв већа Посебног одељења Вишег суда у Београду, Ки По1-Стр.Пов1 бр. 10/10 од 27.07.2010. године, а сходно чл. 604 ст.1 ЗКП („Службени гласник“ РС број 72/11), законитост радњи пре почетка примене овога закона, оцењиваће се по одредбама раније важећег ЗКП.

Сагласно одредбама 504-о до 504-т раније важећег ЗКП, („Службени гласник“ РС 70/2001“, последњом изменом у броју 72/2009 од 03.09.2009. године), уређен је правни институт-посебна доказна радња сведок сарадник, из којих произилази несумњив правни закључак да је у конкретном случају, без обзира на постојање одредби о изрицању казне овом процесном субјекту за кривично дело у коме сведочи, односно могућност проглашења кривим и ослобођења од казне, реч искључиво о сведоку, сведоку посебне врсте, како га дефинише закон, сведоку сараднику, чији се исказ може користити искључиво у поступцима за кривична дела организованог криминала, она из тадашњег чл.504а став.1 и 3, односно члана 162 сада важећег ЗКП.

Осим законског назива да је у питању сведок, а не окривљени, како се то тврди у жалбама наведених бранилаца којима се оспорава постојање процесних претпоставки за одржавање главног претреса услед његовог изостанка, а потом и могућност читања његовог исказа, говоре и одредбе чл.504-р, где је у ставу 4 овога члана прописана обавеза суда да, након прихватања предлога Тужилаштва за организовани криминал за давање статуса сведока сарадника неком лицу, из списка издвоји све службене белешке и записнике о ранијим исказима сведока сарадника које је дао у својству осумњиченог или окривљеног, јер се они у даљем току суђења не могу употребити као доказ. Наведена одредба је од кључног значаја за схватање статуса сведока сарадника јер је давањем статуса, ЗЗ постао само и искључиво сведок, са два ограничења, да не може користити благодети и бенефите наведене у члану 98 ЗКП, које по закону има обичан сведок, а о чему су у образложењу побијане пресуде, на страни 81 дати детаљнији разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, присуство сведока сарадника на главном претресу није, и по закону не може бити процесна сметња за одржавање главног претреса, а статус сведока сарадника неком лицу може одузети суд, али само и искључиво, на предлог надлежног тужиоца, у складу са чл. 504-ћ ЗКП који је важио у време стицања овог статуса ЗЗ. С обзиром да такав предлог од стране тужиоца за организовани криминал није поднет, сведок сарадник ЗЗ се и даље налази у истоветној процесној улози, за коју је, супротно наводима жалби бранилаца наведених окривљених, без значаја околност што је својом вољом изашао из програма заштите сведока у којем се до изласка налазио.

Имајући у виду све наведено, по оцени овог суда, у конкретном случају испуњени су законски услови из чл. 388 став 4 ЗКП, односно члана 406 ЗКП да се

исказ сведока сарадника у доказном поступку прочита, због чега је првостепени суд правилно поступио када је прихватио предлог Тужиоца за организовани криминал да прочита исказе сведока сарадника дате у истражном поступку и на ранијим главним претесима, пре измене састава већа, будући да се након бројних и детаљних потрага за сведоком сарадником ЗЗ није могло обезбедити његово присуство на главном претресу.

С обзиром да је измењеним оптужницама окривљенима стављен на терет мањи број инкримисаних радњи, то су жалбени наводи браниоца окривљеног АА да сведок сарадник није испитан у погледу нових доказа које је одбрана доставила суду, без икаквог значаја.

Жалбом браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, јер се из исте не види у чему се конкретно састоје радње помагања окривљене ГГ.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да су у изреци побијане пресуде детаљно описане радње помагања које је окривљена ГГ предузела, а које се састоје у томе што је окривљеном ВВ, коме је фактички поверено управљање пословањем привредног друштва "...", лично или преко окривљеног ДД, саопштавала елементе за сачињавање фактура, које је он потом сачињавао, а које фактуре је оверавао сведок РР, формални власник и директор наведеног привредног друштва, а потом је овако сачињене фактуре и отпремнице преузимала од окривљеног ДД, који их је претходно преузимао од окривљеног ВВ и предавала их окривљенима АА и ББ, који су овако фалсификовану пословну документацију даље предавали уплатиоцима – одговорним лицима различитих привредних друштава са територије Републике Србије, а на основу које документације је без правног основа вршена уплата на рачуне привредног друштва "...", иако роба од стране овог привредног друштва никада није испоручена, нити су услуге извршене, а затим је лично или преко окривљеног ДД обавештавала окривљеног ВВ да су уплате извршене, а у готовини од окривљеног ДД преузимала новац који је потом предавала окривљенима АА и ББ, који су новац у готовини предавали уплатиоцима, задржавајући провизију од 10% од износа предатог у готовини за себе, за окривљене АА и ББ, као и друге окривљене.

Жалбом браниоца окривљене ГГ, побија се првостепена пресуда и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, тако што се истиче да је изрека пресуде противречна разлозима, будући да је окривљена оглашена кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, док се у образложењу пресуде на страни 146 наводи да су се у радњама окривљене стекла сва битна обележја кривичног дела злоупотребе положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 35 КЗ.

Наведена битна повреда одредаба кривичног поступка је отклоњена, будући да је овај суд окривљену ГГ огласио кривом због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 у вези са

чланом 35 КЗ, о чему ће у наставку образложења бити детаљније речи.

Жалбама окривљеног АА, његових бранилаца, адвоката Радослава Маринковића, Милоша Цвијића и Николе Марковића, окривљене ББ и њеног браниоца, адвоката Љилане Боровић Марјановић побија се првостепена пресуда у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ због погрешно утврђеног чињеничног стања тако што се наводи да је нејасно на основу чега је првостепени суд закључио да постоји дуг сведока сарадника ЗЗ према ТТ, који није саслушан, јер, осим исказа сведока сарадника, не постоји ниједан други доказ из којег би се утврдила ова чињеница. С тим у вези, оспорава се утврђење првостепеног суда изнето на страни 57 побијане пресуде да је ТТ познавао окривљене АА и ББ, да је био упознат са њиховим пословним искуствима и знањима, као и њиховим планом о противзаконитом привредном деловању. Услед наведеног, у жалбама се истиче да су разлози првостепеног суда у погледу радњи подстрекавања за које су окривљени АА и окривљена ББ оглашени кривим нејасни и неразумљиви, јер је ЗЗ много пре упознавања са окривљеним АА и ББ радње које су предмет овог поступка, због чега се, по мишљењу подносилаца жалби, не може радити о подстрекавању, јер је нејасно зашто би окривљени АА и ББ подстрекавали ЗЗ да врши кривична дела како би он вратио свој дуг ТТ, при чему су окривљени АА и ББ „зарадили„ вишеструко мање новца од ЗЗ.

Надаље се у жалбама износи сопствена оцена изведених доказа, а пре свега оцена исказа сведока сарадника ЗЗ другачија од оне коју је навео првостепени суд у образложењу побијане пресуде, те се указује на разлике у казивању сведока сарадника, из чега по мишљењу бранилаца произлази да сведок-сарадник ЗЗ није поступао у складу са одредбом члана 504т став 5 тада важећег ЗКП.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, насупрот наводима жалби окривљеног АА, ББ и њихових бранилаца, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио као истинит исказ сведока сарадника ЗЗ, јер је, и по оцени овог суда, у односу на одлучне чињенице које се односе на радње извршења предметног кривичног дела, био искрен теретећи у свом исказу и себе лично и ничим не избегавајући кривицу. Осим тога, исказ сведока сарадника потврђен је садржином свих изведених доказа, посебно материјалних, пословном документацијом која је била формални основ незаконитих новчаних трансакција, као и статутарном документацијом предузећа којима је управљао сведок сарадник, извештаја прикривеног иследника под шифром Ц 135 са псеудонимом РР, садржине пресретнутих телефонских разговора, те налаза и мишљења вештака књиговодствено финансијске струке, Јована Мијаковића, а делимично и из одбрана окривљених и исказа испитаних сведока. Наведени докази су прихваћени од стране Апелационог суда у Београду, Посебног одељења и на основу истих овај суд је утврдио чињенично стање описано под I изреке како у односу на окривљене АА и ББ, тако и остале окривљене, као и сведока сарадника ЗЗ.

Наиме, током поступка окривљени АА и ББ, нити сведок сарадник ЗЗ, нису оспоравали међусобну противзакониту сарадњу која је подразумевала да окривљени АА и ББ обезбеђују контакт са одговорним лицима предузећа који ће вирмански уплаћивати новац на рачуне привредних друштава, која су према утврђењу овог суда, пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ, и са њима договарају услове те противзаконите

сарадње, а да сведок сарадник ЗЗ, успоставља фактичку контролу над законито регистрованим предузећима како би се на њихове рачуне код пословних банака уплаћивала новчана средства заинтересованих предузећа и потом, ради подизања готовине, преносила уплатама на личне рачуне код пословних банака или на текуће рачуне других предузећа. Окривљени АА и ББ нису спорили ни број предузећа којима су чињене овакве противзаконите услуге, односно вршење противзаконитих услуга за 55 предузећа са којима су имали сарадњу, а такође нису спорили конкретне радње извршења у погледу кривичног дела из члана 234 КЗ за које се оптужницом терете.

Да је сведок сарадник ЗЗ био дужан велику суму новца ТТ из посла трговине гвожђем, да је окривљене АА и ББ, са сведоком сарадником ЗЗ упознао ТТ, који је АА и ББ познавао као суседе, и да је он знао чиме се окривљени АА и ББ баве и каква су им пословна искуства, првостепени суд је утврдио из исказа сведока сарадника ЗЗ и одбрана окривљених АА и ББ.

Наиме, из њихових исказа утврђено је да су се окривљени АА и ББ у првој половини 2007. године упознали са сведоком сарадником ЗЗ посредством ТТ, да је сведок сарадник ЗЗ био власник предузећа "...", које се бавило продајом гвожђа и лимова, да је током 2005. и 2006. године упознао ТТ, са којим је ступио у половни однос у коме му је гарантовао да преко предузећа "Хардвер", са којим је ЗЗ већ имао пословну сарадњу, може да купи гвожђе у вредности од око 35.000,00 евра, које је било ускладиштено на једној баржи која је долазила из Украјине. ТТ је за испоруку договорене количине гвожђа платио предузећу "Хардвер" око 35.000,00 евра, уз гаранцију ЗЗ да ће му гвожђе бити испоручено, али до испоруке гвожђа није дошло, а ни до поврата уплаћеног износа новца, због чега је сведок сарадник ЗЗ, с обзиром да је гарантовао за реализацију посла, морао ТТ да надокнади уложени новац, на шта га је овај и позвао. Због оваквог пословног неуспеха, сведок сарадник ЗЗ се преселио из Новог Сада у Београд, а ТТ му је предложио да кроз сарадњу са окривљеним АА и ББ оствари зараду од које би њему исплатио дуговање.

Насупрот жалбеним наводима окривљених АА, ББ и њихових бранилаца, првостепени суд је, и по оцени овог суда, правилно закључио да је ТТ био упознат са пословним искуствима ових окривљених и њиховим планом о противзаконитом привредном деловању, те да је, видевши у томе могућност за себе да га сведок сарадник ЗЗ обештети за наведено дуговање, због чега је и повезао окривљене АА и ББ са ЗЗ ради остварења плана који су окривљени АА и ББ осмислили. Из исказа сведока сарадника ЗЗ утврђено је да је прве уплате почео да прима на рачун предузећа „Dansar М", а даље их уплаћивао на рачуне два, како је навео „фантомска“ предузећа, регистрована лажним личним картама, „Ligato trade" и „Vamaх company", као и предузеће „Deksi trade" из Чачка, које је у у одређеном времену пословно сарађивало са предузећем „Каталуња“, власништво окривљене ББ, одакле је новац подизан у готовини и предаван представницима предузећа који су услугу платили. Овакав исказ поткрепљен је садржином других изведених доказа, и то постојећом пословном документацијом и налазом и мишљењем вештака књиговодствено финансијске струке. Наведени докази су прихваћени од стране првостепеног суда и на основу истих, првостепени суд је извео правилан закључак да сведок сарадник ЗЗ није имао никакав ранији однос са предузећима на чије је рачуне прослеђивао уплаћени новац, која околност, и по оцени овог суда, упућује на закључак да су му управо окривљени АА и

ББ рекли да новац уплати на те рачуне, што је у контексту догађаја и логично, пошто је то почетак пословног односа, а како између ових лица још није створено потпуно поверење, било је потребно осигурати се током извршења коначном уплатом на рачуне које у потпуности могу контролисати.

Надаље је у свом исказу сведок сарадник ЗЗ навео да је крајем лета 2007. године, опет по налогу окривљених АА и ББ, ради обезбеђења тајности посла, а након блокаде рачуна три предузећа које су му препоручили окривљени АА и ББ и на чије је рачуне уплаћивао новац пре подизања, основао предузеће „Themisios“ на које је, одмах након оснивања, почео да прима уплате предузећа која су му слали окривљени АА и ББ, преносећи сада ове новчане уплате на свој приватни рачун, подижући га и предајући окривљенима АА и ББ, а што је потврђено пословном документацијом и налазом и мишљењем вештака књиговодствено финансијске струке.

Сведок сарадник је објаснио да су му окривљени АА и ББ, крајем лета 2007. године након блокаде предузећа „Vamax company“, „Ligato trade“ и „Deksi trade“, рекли да отвори више приватних рачуна и да уплате које су стизале на његова предузећа „Dansar М“ и „Themisios“ прослеђује на приватне рачуне које је он отворио и да те уплате лично подиже. Оваква тврдња сведока сарадника поткрепљена је пословном документацијом која се односи на наведена предузећа, као и поменути налазом и мишљењем вештака, где је сваки навод у исказу потпуно сагласан са садржином документације, а посебно време оснивања наведених предузећа и личних рачуна физичких лица, као и промет преко њих.

Такође је утврђено да су након упознавања, окривљени АА и ББ и сведок сарадник ЗЗ постигли договор о заједничком деловању, који је садржао развијање веома координисаних и детаљно планираних активности са циљем омогућавања заинтересованим привредним субјектима, предузећима, да без плаћања пореских обавеза располажу готовим новцем са пословних рачуна својих предузећа, а они тиме остваре зараду, противправну имовинску корист, у виду провизије за извршену услугу овим предузећима.

Према плану договорених активности и поступака, окривљени АА и ББ су обезбеђивали контакт са овлашћеним лицима, представницима или власницима заинтересованих предузећа, комитената, који би вирмански уплаћивали новац на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ и са њима договарали услове сарадње, висину провизије, редослед поступака, изглед и садржину документације, начин и време исплате, односно предаје новца, као и све остале конкретне детаље текућег пословања у обављању описаних послова, док је сведок сарадник ЗЗ сукцесивно током инкриминисаног периода, требао да успоставља фактичку контролу над законито регистрованим предузећима, која су искључиво служила за то да се на њихове рачуне уплаћује новац заинтересованих предузећа.

Према осмишљеном плану окривљених АА и ББ, сведок сарадник је то чинио тако што је оснивао или куповао већ основана предузећа, у којима би, доношењем или изменом статута, односно уговором о куповини предузећа, уколико је било реч о предузећу у којем није, по закону, било обавезно доносити статут, постајао лице овлашћено за управљање или заступање, тако стичући власт над пословањем тог

предузећа те управљање и располагање средствима, или је са разним лицима са којима је циљно, у складу са планом који су осмислили окривљени АА и ББ, а са којим се он сагласио, ступао у контакт, упознавао их и врбовао, плаћајући им ту врсту услуга по одобрењу АА и ББ, оснивао та предузећа.

Наиме, сведок сарадник ЗЗ је проналазио лица према упутству окривљених АА и ББ, а то су најчешће била лица албанске националности са подручја Косова и Метохије или лица у тешкој материјалној ситуацији, са друштвених и социјалних маргина, и са њима постигао договор да уз одређену новчану надокнаду они оснивају предузећа на своје име, а након што их региструју и отворе пословне рачуна у банци, њему предају комплетну документацију и печат њиховог новооснованог предузећа, тако стичући потпуну контролу над тим предузећима, јер му је фактички било поверено управљање њима. Свако предузеће је неколико месеци коришћено на овај начин, након чега је сведок сарадник ЗЗ прекидао пословање преко тог предузећа, настављајући да ради преко новог, како би избегао сумњу пореских органа и полиције.

Током поступка суд је утврдио да је сведок сарадник ЗЗ био власник и директор предузећа "... д.о.о. ... почев од 04.04.2007. године, а након тога је постао власник и директор још само предузећа "... д.о.о. ... и то почев од 14.01.2009. године, као и да је био овлашћено лице за располагање средствима са рачуна привредних друштава ближе наведених у изреци ове пресуде и то привредног друштва "... д.о.о. Београд почев од 21.08.2007. године, док је, на напред описан начин проналазећи и врбујући лица са друштвених и социјалних маргина, успостављао контролу и фактички управљао предузећима "... д.о.о. Београд, "... д.о.о. Нови Сад, "... д.о.о. Липљан, "... д.о.о. Панчево, "... д.о.о. Београд, "... д.о.о. Бачка Топола, "... д.о.о. Београд, „..." д.о.о. Суботица, као и над предузећима "... д.о.о. Београд и "... д.о.о. Београд, основаним на име РР, под којим је деловао прикривени иследник Ц135, решењем истражног судије одређен ради пружања симулованих пословних услуга и симулованих правних послова на основу наредбе истражног судије Посебног одељења Вишег суда у Београду, Пов-По1.бр.198/10 од 11.02.2010. године, на који начин му је поверено обављање послова управљања и тим предузећима.

Такође је утврђено да су се у радњама преноса новца на рачуне предузећа која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ разликовала два начина, а који ће од та два начина бити примењен, зависило је искључиво од захтева и потреба овлашћених лица у предузећима која су новац уплаћивала, тзв. комитентима.

Први начин се спроводио у околностима када власници предузећа имају потребу да новац на рачунима предузећа, зарађен редовним привредним пословањем, претворе у готовину и тако га извуку из легалних новчаних токова, односно избегну исказивање добити у својим билансима и плаћање припадајућих пореза по том основу. Тада би се, на бази фиктивног промета роба и услуга, јер никакве испоруке роба или обављање услуга није било, та новчана средства преносила на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ. Истовремено, преко окривљених АА и ББ, власници предузећа уплатилаца, корисника услуга, предавали су елементе за сачињавање фиктивних фактура сведоку сараднику ЗЗ који је израђивао пословну документацију по основу ових предлога елемената, оверавао их печатом предузећа под својом контролом на чији су рачун средства уплаћена, а потом преко окривљених АА и ББ враћао документацију

заинтересованим лицима.

Осим тога, утврђено је да је сведок сарадник ЗЗ вршио пренос уплаћених новчаних средстава електронским путем, ибенкингом (e-banking) на личне рачуне физичких лица код пословних банака, који су били отворени на његово име или на имена физичких лица са којима је сарађивао, и то ЋЋ, НН, ЈЈ и прикривеног иследника РР, а након што би са ових рачуна подигао готов новац, тај новац је, уз задржавање провизије за себе у проценту од 5% од подигнутог новца, предавао окривљеном АА и окривљеној ББ, који су од добијеног износа задржавали своју провизију од 5% и новац даље предавали лицима са којима су договорили уплату, умањен за укупно, најмање, 10% провизије, који проценат представља њихову накнаду за обављене описане услуге.

Други начин се односио на такозвани прелаз новца, ситуацију у којој је сведок сарадник ЗЗ уплаћена новчана средства, уз претходно задржавање своје провизије од око 3%, даље уплаћивао на рачуне других предузећа, чија су одговорна лица подизала готовину са својих рачуна и предавала окривљеном АА или ББ, а ови, уз задржавање своје провизије од око 3% од износа подигнутог новца, даље предавали, са фиктивном документацијом израђеним од стране сведока сарадника ЗЗ, лицима са којима су договорили уплату. При томе, ни у овом случају никакве испоруке робе или обављања услуга није било, те су у рачунима навођени измишљени подаци, они који су одговарали пословним активностима предузећа уплатилаца.

Надаље је утврђено да су у циљу повећања броја предузећа уплатилаца новца на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ окривљени АА и ББ ангажовали посреднике, односно лица која су проналазила и успостављала контакт са представницима предузећа заинтересованим за овакав начин незаконитог обезбеђења готовог новца са рачуна предузећа, у циљу избегавања плаћања пореза, па су тако још током друге половине 2007. године у вршење инкриминисаних радњи описаних у изреци ове пресуде укључили и окривљеног ЋЋ, званог "...“ и окривљеног ЕЕ, који су заједно радили у предузећу "...“ што је видљиво из једне уплате "...“ d.o.o. за које предузеће су посредовали од 15.11.2007. године у износу од 193.600,00 динара, на рачун предузећа „...“.

Окривљени ЋЋ и ЕЕ би, након успостављања контакта са заинтересованим предузећима, позвали окривљену ББ, која би им саопштавала цену трансакције, број рачуна и име предузећа на чији рачун може да се изврши уплата, па би, након што предузеће уплатилац изврши уплату на рачун предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ, овај новац био подизан са рачуна на већ описани начин и предаван окривљеном АА и окривљеној ББ који су потом предавали готов новац посредницима, у овом случају окривљенима ЋЋ и ЕЕ, уз претходно задржавање провизије од око 10% за себе и друге окривљене, па би тек након тога, посредници преостали износ уплаћеног новца враћали уплатиоцима заједно са документацијом израђеном од стране сведока сарадника ЗЗ.

Окривљени ЋЋ и окривљени ЕЕ су, такође, како би остварили имовинску корист, по договору са окривљеним АА и ББ, на цену коју им је саопштавала окривљена ББ, узимали свој проценат који је износио од 0,50 до 1,00 динар по

једном еврџ.

Ова двојица окривљених су на овакав начин обезбедили укупно седам предузећа која су уплаћивала новчана средства на текуће рачуне предузећа под контролом групе и то су била предузећа "... d.o.o.", "... d.o.o.", "... d.o.o.", "... d.o.o.", "... d.o.o.", ГР "... d.o.o. и "... d.o.o.

Од јануара 2010. године окривљени АА и окривљена ББ преко окривљене ГГ, омогућили да седам предузећа "... d.o.o.", "... d.o.o.", "... d.o.o.", "...", "... d.o.o.", "... d.o.o. и "... d.o.o. пребацују новац са пословних рачуна тих предузећа, који треба претворити у готовину, на рачун предузећа "...". Ове уплате дешавале би се само у случају када су предузећа уплатиоци инсистирали да не врше уплате на предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ на која су до тада већ више пута вршили уплате.

Предузеће "... d.o.o. са седиштем у Београду, улица ... бр. ... основано је 22.04.2008. године, а за директора и члана друштва уписан је СС. Међутим, предузеће није активно пословало у привредном пословању до јануара месеца 2010. године, када је окривљени ВВ, који је био власник предузећа „...“, предложио СС да заједнички послују преко предузећа "... d.o.o., с тим што ће окривљени ВВ обезбеђивати послове, а СС оверавати фактуре и подизати новац са рачуна по његовом налогу, и о томе постигао договор са њим, при чему му је СС фактички поверио управљање предузећем.

Окривљени АА и ББ, нису имали непосредан контакт са лицима која су управљала предузећем "... d.o.o., већ се сарадња међу њима одвијала на тај начин што би окривљена ГГ, самостално или преко извесног УУ успоставила контакт са окривљеним ДД, пријатељем и сарадником окривљеног ВВ, који је обезбедио да заинтересовани представници предузећа, којима је потребан готов новац са рачуна тих предузећа, располажу готовим новцем уз помоћ предузећа "... d.o.o.

У оквиру описаних активности, окривљена ГГ је обавештавала окривљене АА и ББ да ли и на који рачун могу да изврше уплату, колика је цена услуге, односно колика је провизија, што су предузећа за која посредују окривљени АА и ББ дужна да плате за омогућавање подизања готовог новца, од њих добијала податке о елементима за сачињавање пратеће документације, а након подизања готовог новца са рачуна, или на други начин, обезбеђивања готовине претходно уплаћене суме, умањеног за провизију окривљене ГГ, ВВ и ДД, предавала је новац окривљеним АА и ББ, који су потом, задржавајући своју провизију, враћали новац уплатиоцима заједно са израђеном документацијом.

Такође је утврђено да је задржана укупна провизија за окривљене и овде износила најмање 10%, а ни у овом случају уплате није пратио стварни промет роба и вршење услуга, а у документацији су навођени измишљени подаци. Документацију је на основу достављених елемената, сачињавао окривљени ВВ, а оверавао је СС, и након подизања готовог новца са рачуна "... d.o.o. и заједно са фактурама које је израђивао, достављао окривљеној ГГ.

Окривљена ГГ и окривљени ВВ су имали само телефонску комуникацију како би координисали заједничко деловање, и нису остваривали непосредно физички

контакт, тако да је готов новац заједно са израђеном документацијом, окривљени ДД преузимао од окривљеног ВВ и предавао га окривљеној ГГ.

Из налаза и мишљења вештака књиговодствено-финансијске струке Јована Мијаковића утврђено је да је без правног основа на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника ЗЗ уплаћено укупно 150.530.586,11 динара, а о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози.

Такође је утврђено да је од укупно уплаћеног износа сведок сарадник ЗЗ износ од 98.916.572,17 динара пренео на свој лични рачун и рачуне ЋЋ, НН, ЈЈ и прикривеног иследника Ц135 код банака и исти након подизања предао окривљеним АА и ББ, а они су га даље, лично или преко окривљених ЋЋ и ЕЕ, у делу у којем су они посредовали, предавали уплатиоцима, представницима предузећа корисника услуга. Наведени окривљени су за себе задржали део готовине на име провизије која је укупно износила око 10 и више посто, те је њихова укупно остварена имовинска корист износила најмање 9.891.657,22 динара.

Од укупно уплаћеног износа, на рачуне седамнаест предузећа са којима је успостављен алтернативни начин исплате, колоквијално речено, прелаза новца, а то су предузећа "...", "...", "...", "...", "...", "...", СТР "...", "...", "...", "...", "...", "...", АП "...", "...", "...", "...", уплаћено је 46.831.856,14 динара.

Надаље је суд утврдио да су приликом новчаних трансакција наведених на странама 69-71 окривљени АА, окривљена ББ и сведок сарадник ЗЗ остваривали провизију, која је овде износила укупно око 6%, тако да су остварили имовинску корист од најмање 2.809.911,37 динара.

Из налаза и мишљења вештака такође је утврђено је да је на текуће рачуне предузећа "...", код „Pireus bank“, „Societe generale bank“ и „Војвођанске банке“ у периоду 28.01.2010. до 11.05.2010. године седам предузећа чији су представници били заинтересовани за претварање, без правног основа, жиралног новца у готовину, на основу лажних послова, извршила уплату у укупном износу од 5.003.038,16 динара, које уплате су наведене на страни 71 побијане пресуде.

Такође је утврђено да је са уплаћеним новцем окривљени ВВ на исти начин поступао и преко окривљеног ДД, тако што је новац и документацију достављао по окривљеном ДД, често уз посредовање особе по имену УУ, ГГ, која је овај готов новац предавала окривљеним АА и ББ, а они га даље предавали уплатиоцима. Задржана провизија за наведене окривљене и у овом случају је износила најмање 10% од уплаћеног износа, на који начин су укупно остварили имовинску корист од најмање 500.303,82 динара, па су тако сведок сарадник ЗЗ и окривљени ВВ за себе, за окривљене АА и ББ као и за остале окривљене прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од најмање 13.201.872,41 динара на име провизије за предметне новчане трансакције.

Да је укупна провизија износила најмање 10% од уплаћеног новца, суд је утврдио, пре свега, из одбране окривљене ББ, која је истакла да је окривљена ГГ према њима, приликом договарања око уплата на рачуне "...", знала да изађе са ценом и до 9%.

Одбрана окривљене ББ у овом делу је прихваћена, јер је и по налажењу овог суда животно логично да је окривљена ГГ окривљеним АА и ББ нудила сарадњу у којој они нису могли да остваре зараду већу од 1%, с обзиром да су поред ње преосталих 9% делили и окривљени ВВ, који, као што је наведено, фактички управљао привредним друштвом ""..."" и окривљени ДД, који је обезбеђивао контакт између окривљене ГГ и окривљеног ВВ. Надаље, приликом утврђивања колико је од наведених 9% провизије појединачно припадало окривљеној ГГ, окривљеном ВВ и окривљеном ДД, суд је прихватио и одбрану окривљене ГГ да је њена зарада била 1%, с обзиром да је њена одбрана у овом делу поткрепљена снимљеним телефонским разговорима, конкретно телефонским разговором од 11.05.2010. године у 10:00:47 часова, током кога окривљена ГГ, када сазнаје од УУ да је цена конкретне трансакције 107,5 динара, каже "па ја ћу да му узмем динар, на 108,3, нећу ни ја да радим цабе". Када је у питању остатак провизије од 8%, суд је располагао приближним подацима колико је од наведеног процента појединачно припадало окривљеном ВВ а колико ДД, па је нашао да су провизију од 8% међусобно делили.

Што се тиче окривљених ЂЂ и ЕЕ, у прилог томе да су остваривали зараду која је износила 1% од укупне вредности трансакције, говори и околност да су окривљени АА и ББ са сведоком сарадником ЗЗ постигли договор да његов проценат провизије, када су у питању коминтенти које су обезбедили окривљени ЂЂ и ЕЕ, уместо 5% буде 4%, што произлази из разговора који су дана 01.06.2010. године у 08:42:07 часова водили окривљена ББ и сведок сарадник ЗЗ, када је током разговора ЗЗ, очигледно да би сазнао колики је његов проценат од конкретне уплате, упитао "..., 684, на колико?", на шта му окривљена ББ одговара "на 4%, то је ...", што указује да су окривљени АА и ББ, како не би смањивали свој проценат, инсистирали код сведока сарадника ЗЗ да код уплата предузећа са којима су сарадњу обезбедили окривљени ЂЂ и ЕЕ, своју зараду умањи за 1% и то је управо проценат који је припадао окривљенима ЂЂ и ЕЕ за трансакције које су потицале од предузећа за која су они посредовали.

Када је у питању утврђење суда о наплати, постојању и висини износа провизије коју су остали окривљени наплаћивали предузећима којима су вршили услугу подизања готовог новца са њихових пословних рачуна, суд свој чињенични закључак заснива на одбранама окривљених, пре свих АА и ББ, али и ЂЂ и ЕЕ, исказу сведока сарадника ЗЗ. Осим ових доказа, наведене одлучне чињенице утврђене су и из пресретнутих телефонских разговора, из чије садржине, поред осталог, се виде делови комуникације између окривљених у којима они на директан начин, изричито говоре о наплати процената и њиховој висини, те из извештаја прикривеног иследника који наводи сваки износ који је, по извршеној услузи путем предузећа којима је формално управљао и личног рачуна грађана, остављао на свом рачуну, по упутству сведока сарадника ЗЗ, као накнаду за извршену услугу.

Имајући у виду све наведено, неосновано се жалбом окривљеног АА, окривљене ББ, као његових бранилаца оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу провизије за "исплату новца", као и провизије за "прелаз новца" са рачуна под контролом ЗЗ на рачуне других предузећа. Такође се неосновано и жалбама бранилаца окривљених ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ оспоравају утврђења суда о наплати, постојању и висини износа провизије коју су ови окривљени наплаћивали предузећима којима су вршили услугу подизања готовог новца са њихових пословних рачуна, а из већ

наведених разлога.

Оцењујући налаз и мишљење судског вештака књиговодствено финансијске струке Јована Мијаковића, од 17.10.2010. године, као и допунски налаз од 15.11.2010. године, 17.11.2010. године дат у истражном поступку, 08.09.2013. године, 17.09.2013. године, 13.10.2013. године, 17.11.2013. године и током главног претреса, 15.12.2015. године, првостепени суд је, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно поступио када је у целости прихватио овај налаз вештака са свим допунама, које су део интегралног налаза, као и изјашњење вештака са главног претреса, јер се ради о вештаку одговарајуће струке за ову врсту вештачења, а посебно што је вештак заједно са окривљенима током допуне вештачења размотрио и до краја разјаснио све спорно, одговарајући на свако постављено питање странака, при чему је странкама и браниоцима омогућено да вештака испитају детаљно и тако провере сваки навод његовог писано израђеног налаза и мишљења.

Налаз вештака је заснован на обимној и веродостојној документацији, која је прикупљена током поступка и изведена на суђењу као доказ, при чему нико од учесника у поступку, ни на који начин, није изразио сумњу у истинитост те документације или законитост њеног прибављања. Документација која је била извор сазнања суда о одлучним чињеницама, оцењена је веома стручно и систематично, а резултати оцене у писаним налазима вештака дати су прегледно, кроз табеларни и писани део, при чему је вештак, према наредби суда у потпуности одговорио на све задатке који су му постављени као и на сва питања суда и осталих учесника у усменом излагању налаза на главном претресу, у више наврата, због чега су га странке у поступку јединствено прихватиле у потпуности, па тиме из истих разлога и суд.

Из налаза и мишљења вештака утврђено је чињенично стање у погледу износа уплата наведених у изреци ове пресуде на рачуне свих привредних друштава чијим пословањем је фактички управљао сведок сарадник ЗЗ, кроз читав инкриминисани период, а такође су потпуно, прегледно, целовито и тачно утврђени подаци о самим предузећима под контролом сведока сарадника, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У жалби бранилаца окривљеног ВВ, адвоката Зорана Перовића и адвоката Жељка Дамјановића оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања у односу на продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, тако што се истиче да нема доказа да је окривљени извршио ово кривично дело, те да је нејасно како првостепени суд у целости прихвата налаз и мишљење судског вештака књиговодствено-финансијске струке Јована Мијаковића када из овог доказа произлази потпуно супротан закључак у односу на утврђење првостепеног суда јер из налаза вештака, како се у жалби наводи, јасно произлази да подизања готовог новца са рачуна “...” на начин како је описано у првостепеној пресуди, није било.

Надаље се у жалби оспорава оцена одбрана окривљених АА и ББ у делу у којем су се изјашњавали о радњама окривљеног ВВ, као и оцена одбране окривљене ГГ, а такође се оспорава оцена доказа прибављених посебним доказним радњама – тајним надзирањем телефонских комуникација. Наиме, у жалби се износи сопствена анализа наведених доказа и истиче да се из садржаја пресретнутих телефонских разговора не може утврдити ниједна конкретна радња која је окривљеном ВВ стављена на терет, као и да се из разговора који се уопште не односе на радње окривљеног ВВ за које се

терети, утврђује његова одговорност, при чему су ти разговори обављени у периоду након последње радње за коју је оглашен кривим и то 26.03.2010. године.

Жалбом браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића, побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се оспорава оцена суда о изведеним доказима и истиче да не постоји ниједан доказ на основу којег би се утврдиле чињенице које се односе на подизање новца и предавање новца уплатиоцима, односно да је окривљена ГГ “преузимала новац у готовини, затим опет преузимала новац од АА и ББ, па од ДД и предавала АА и ББ”, будући да је финансијским вештачењем утврђено да није било никаквог подизања готовине. У жалби се износи сопствена анализа налаза и мишљења вештака финансијске струке, а с тим у вези оспоравају се чињенични закључци првостепеног суда у погледу утврђења да је провизија износила 10%.

Жалбом браниоца окривљеног ДД, адвоката Здравка Ђукановића којом се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања истиче да се из изведених доказа не може утврдити да је овај окривљени предузео радње помагања окривљеном ВВ на начин како је то описано у побијаној пресуди, јер првостепени суд није утврдио на који начин је окривљени ДД саопштавао елементе за сачињавање фактура, будући да то не потврђује ниједан изведен доказ у поступку, који су то елементи фактуре, на који начин их је саопштавао, на који начин је преузимао готов новац, коме је предавао и колика је била провизија појединачно за сваког окривљеног. У жалби се износи сопствена анализа изведених доказа, другачија од оне коју је навео првостепени суд у образложењу побијане пресуде, тако што се истиче да се из пресретнутих телефонских разговора не може утврдити ниједна чињеница, јер ти разговори, по мишљењу браниоца, не потврђују да је окривљени ДД на било који начин учествовао у незаконитим пословима. Надаље се у жалби истиче да није доказано да је остварена противправна корист у износу од 500.303,82 динара, јер то нису потврдили нити налаз и мишљење вештака Јована Мијаковића, као ни допуна налаза и мишљења овог вештака.

Насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених ВВ, ГГ и ДД, чињенично стање, ближе наведено у изреци ове пресуде, утврђено је на основу изведених доказа који су цењени како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбрана окривљених, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољно јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Чињеницу да је окривљени ВВ у својству одговорног лица привредног друштва „...“ д.о.о. Београд, коме је од стране СС, власника и директора овог привредног друштва фактички поверено обављање послова управљања овим привредним друштвом, да се пословање одвијало тако што је окривљена ГГ, обезбеђивала контакт између окривљених АА и ББ и привредног друштва „...“, те чињенице везане за уплате без правног основа приказивањем неистинитог промета роба и услуга од стране седам предузећа, и то „...“, „...“, „...“, „...“, „...“, „...“ и „...“, са чијим представницима су пренос новца договарали окривљени АА и ББ, на текуће рачуне предузећа „...“, првостепени суд је утврдио из одбрана окривљених АА и ББ, делимично из исказа сведока сарадника ЗЗ, те исказа сведока СС, као и пресретнутих телефонских разговора и налаза и мишљења судског вештака Јована Мијаковића. Наведени докази су детаљно

цењени од стране првостепеног суда, а у образложењу побијане пресуде су дати јасни и аргументовани разлози из којих су ови докази прихваћени, као и разлози из којих није прихваћен исказ сведока СС у делу у којем је тврдио да је пословање предузећа „Semtex ETW“ било легално, да се предузеће бавило стварним, а не лажним пословима, а које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, исказ поменутог сведока оповргнут је одбранама окривљеног АА и ББ у којима су признали да уплате њихових коминтената на рачуне предузећа "...“ нису имале основ у легалном пословању, а неспорно је да је наведених седам предузећа вршило уплате новчаних средстава и на рачуне предузећа под контролом ЗЗ, за које уплате су и окривљени АА и ББ и сведок сарадник ЗЗ сагласни да су биле фиктивне. Осим тога, сведок СС признајући да је предузеће "...“ имало само једно запослено лице, није могао да одговори на питање ко је њега и окривљеног ВВ и зашто, конкретно ангажовао за одређене врсте послова, иако за то немају запослене људе и искуство у обављању тих послова.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је реч о седам предузећа која спомињу окривљени АА и ББ, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио исказ сведока СС у делу у којем је тврдио да је у конкретном случају реч о законитом пословању, где су уплате на рачун његовог предузећа уследиле након обављеног посла, као накнада за такав посао, оценивши га као неистинит.

Такође је првостепени суд, оцењујући одбрану окривљеног ВВ у контексту садржине свих изведених доказа, правилно поступио када исту није прихватио, налазећи да је у потпуности неоснована.

Ово стога, што из садржине телефонских разговора произлази да је улога окривљеног ВВ, који је фактички управљао предузећем „...“, била идентична улози сведока сарадник ЗЗ у односу на предузећа која су била под његовом контролом, док је улога окривљеног ДД била да, с обзиром да окривљена ГГ и окривљени ВВ нису остваривали непосредан сусрет и контакт, већ само телефонску и СМС комуникацију, новац заједно са израђеним фактурама преузима од окривљеног ВВ и предаје га лично окривљеној ГГ.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, на основу телефонског разговора који су вођени дана 15.02.2010. године, 05.03.2010. године и 09.03.2010. године између окривљеног ВВ и окривљеног ДД, а који разговори су детаљно наведени у образложењу побијане пресуде на странама 127 – 130, СМС порука које су ови окривљени разменили, као и пресретнутих телефонских разговора вођених дана 12.04.2010. године између окривљене ГГ и окривљеног ВВ, односно окривљеног ДД и СМС поруке од истог датума коју је окривљени ДД упутио окривљеном ВВ, те разговора између окривљене ГГ и окривљеног ДД од 27.05.2010 године, који су инерпретирани на страни 131 побијане пресуде, утврђује се начин извршења предметног кривичног дела описан у изреци ове пресуде, везано за радње окривљеног ВВ, окривљену ГГ и окривљеног ДД, који су послове обављали преко предузећа „...“.

Наведени разговори потврђују да се окривљени ВВ и ДД баве послом извлачења готовине са рачуна предузећа у виду услуге коју наплаћују, пошто је у разговорима реч

о прављењу, очито лажне, документације и уплатама на рачун предузећа којим фактички управља окривљени ВВ, ради исплате готовине. Овај закључак је несумњив због тога што окривљени разговарају о могућностима израде рачуна у складу са регистрованим делатностима предузећа о којим говоре, а не о стварним пословима, јер тада не би било ништа спорно око садржине рачуна, пошто би се знало која је услуга обављена или роба продата. Наиме, разговори су вођени почетком марта 2010. године, што значи око два месеца након што је предузеће „...“ почело са радом, па имајућу у виду управо ту чињеницу, првостепени суд, насупрот наводима жалбе бранилаца окривљеног ВВ, правилно закључује да наведени окривљени не разговарају о редовним и легалним пословима, с обзиром да је немогуће да само после два месеца рада имају такав обим посла, са најразличитијим делатностима, а што је све детаљно образложено у побијаној пресуди.

Осим разговора који су вођени у напред наведене дане и СМС порука, постоји више истоветних и сличних, што све указује на постојање најуже пословне везе између наведених окривљених, ради обављања незаконитих послова којима су се окривљени бавили, будући да је тема разговора уплата АА и ББ комитената на рачун предузећа "Semtex ETW" и све калкулације везане за то, висина уплата и тачан износ провизије, као и подаци о предузећу на чији ће рачун уплате бити вршене.

Надаље, из телефонских разговора које је окривљена ГГ водила са окривљеним ДД утврђује се да њихова телефонска комуникација није ни у ком случају била вођена поводом исправке пословне документације, већ је очито да је реч о потпуно усаглашеном послу између учесника у разговору у којем је свако од саговорника био свестан своје, и улоге осталих окривљених, а све у циљу пружања противзаконитих услуга предузећима комитентима која су обезбедили окривљени АА и ББ.

Дакле, из поменутих телефонских разговора, али и из садржине књиговодствене документације, која потврђује да је дошло до уплата које су биле предмет телефонских разговора, налаза и мишљења вештака књиговодствене струке, Јована Мијаковића, на основу исказа окривљених АА и ББ, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебног Одељења, са потпуном извесношћу доказано је да је окривљени ВВ извршио радње, ближе наведене у изреци ове пресуде, за које је и оглашен кривим.

Насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног ВВ, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио налаз и мишљење вештака књиговодствено финансијске струке, Јована Мијаковића и његов исказ са главног претреса од 16.09.2015. године, када се вештак изјаснио о висини уплата на текуће рачуне предузећа „...“ код више банака, као и исплата – подизања готовог новца са рачуна, те конверзије – претварања динарских новчаних средстава у девизна средства. Имајући у виду да фирме на која су девизна средства пребачена нису обухваћене наредбом за вештачење и оптужницом, суд ову чињеницу није утврђивао.

Стога су напред изнети, супроти жалбени наводи бранилаца окривљеног ВВ којима се осправа правилност утврђеног чињеничног стања, оцењени као неосновани.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења такође су неосновани жалбени наводи браниоца окривљене ГГ којима се осправа правилност

утврђеног чињеничног стања у погледу радњи помагања окривљеном ВВ, с обзиром да је чињенично стање ближе наведено у изреци ове пресуде, правилно утврђено из одбрана окривљеног АА и окривљене ББ, у којима су описали улогу окривљене ГГ у предузимању тих радњи, затим, документације која се односи на уплате на рачуне предузећа "...". налаза и мишљења вештака књиговодствено финансијске струке, садржине снимљених телефонских разговора, а делимично и одбране окривљене ГГ у делу у којем је навела да јој је контакт са привредним друштвом "Semtex ETW" преко окривљеног ДД обезбедио извесни УУ, као и делу у којем се изјашњавала о проценту зараде, односно да је тај проценат износио 1%. Наведени докази су детаљно цењени у образложењу побијане пресуде, а разлози у погледу утврђења одлучних чињеница у односу на окривљену ГГ у погледу радњи за које је овом пресудом оглашена кривом, у свему су прихваћени од стране Апелационог суда у Београду, Посебног одељења.

Наиме, окривљена ББ је у својој одбрани објаснила да су преко окривљене ГГ комитенти које су они обезбедили уплаћивали новац на предузеће "...", да је ова врста сарадње са њом почела почетком 2010. године, јер су поједини комитенти желели, због већег броја уплата на предузећа сведока сарадника ЗЗ, да новац уплаћују на рачуне неког другог предузећа. Дакле, из одбране окривљене ББ утврђено је да је окривљена ГГ омогућила контакт између окривљених АА и ББ и предузећа "...", те да су заинтересована предузећа које су обезбедили окривљени АА и ББ, "...", "...", "...", "...", "...", "...", "...", уз посредовање окривљене ГГ вршили уплате на рачуне предузећа "...". Одбрана окривљене ББ у овом делу потврђена је изведеним доказима који су детаљно анализирани у побијаној пресуди, те је првостепени суд правилно поступио када је наведену одбрану ове окривљене прихватио, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни и аргументовани разлози.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио одбрану окривљене ГГ, у делу у коме је навела да јој је контакт са привредним друштвом "...", преко окривљеног ДД обезбедио извесни УУ, што потврђују и снимљени и преслушани телефонски разговори које је ова окривљена водила са лицем које је идентификовала као УУ, а који разговор је наведен на страни 120 образложења побијане пресуде. Из тог разговора се закључује да је УУ заиста био посредник између окривљене ГГ и предузећа "...", односно окривљеног ДД и окривљеног ВВ, а што се утврђује из околности да јој је УУ, када би ова окривљена обезбедила комитента, очигледно саопштавао колика је цена за конкретну трансакцију. Међутим, првостепени суд није прихватио одбрану окривљене ГГ у којој је објаснила да је УУ фактички извршавао све послове између окривљеног ДД и окривљеног ВВ, а да је она обављала курирски посао и само у неколико наврата, поводом исправке неких рачуна из пословне документације предузећа којима је водила књиговодство, имала телефонски контакт са окривљеним ВВ и можда једном са окривљеним ДД, налазећи да је њена одбрана у овом делу усмерена на умањење сопствене улоге у извршењу предметног кривичног дела и пребацивање претежног дела кривице на УУ, који није процесуиран. Ово стога, јер из телефонског разговора од 08.03.2010. године у којем окривљена ГГ говори УУ да има "700 за грађевинске услуге", произлази да је ова окривљена самостално обезбедила контакте са заинтересованим предузећем и да је ту чињеницу саопштила УУ ради даљег спровођења посла са онима који врше оперативне послове са предузећем "...".

Такође, из телефонских разговора од 07.02.2010. године вођених између окривљеног АА и окривљене ББ, у коме окривљени АА саопштава ББ “ГГ ми је послала поруку за “...”, ако хоћеш 500 може да узме”, а потом разговора вођеног између окривљене ББ и окривљене ГГ, као и СМС порука коју је окривљена ГГ послала окривљеној ББ, а целокупна садржина ових разговора и СМС порука наведена је на страни 120 и 121 првостепене пресуде, из које се види каква улога је окривљене ГГ била у извршењу предметног кривичног дела.

Осим тога, из телефонских разговора које је окривљена ГГ водила са окривљеним ДД закључује се да њихова телефонска комуникација није вођена само поводом исправке пословне документације, како је то окривљена тврдила у својој одбрани, већ да је очито реч о потпуно усаглашеном послу између учесника у разговору у којем је свако од саговорника био свестан своје и улоге осталих окривљених, а све у циљу пружања противзаконитих услуга предузећима која су обезбедили окривљени АА и ББ.

Дакле, с обзиром да је чињенично стање ближе описано у изреци ове пресуде у односу на окривљену ГГ на основу напред наведених доказа правилно и потпуно утврђено, то су супротни жалбени наводи браниоца ове окривљене којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања оцењени као неосновани.

Првостепеном пресудом окривљена ГГ, између осталог, оглашена је кривом што је неутврђеног дана током 2008. године, поступајући по плану и договору са окривљенима АА и ББ, предузимала радње помагања стварањем услова за извршење кривичног дела сведоку сараднику ЗЗ тако што је ступала у контакт са одговорним лицима већег броја привредних друштава са територије Републике Србије како би ова, без правног основа, вршила уплате на рачуне привредних друштава којима је сведок сарадник управљао а која су пословала под контролом организоване криминалне групе, саопштавајући окривљенима АА и ББ и елементе за сачињавање фактура по основу којих би се вршиле уплате, а након што би новац био уплаћен на рачуне привредних друштава под контролом организоване криминалне групе и потом подигнут, од окривљених АА и ББ је преузимала новац и предавала га у готовини уплатиоцима - одговорним лицима правних лица која су претходно без правног основа извршила уплату, задржавајући за себе, окривљене АА и ББ и за друге припаднике организоване криминалне групе провизију од 10% од подигнутог износа.

Основано се жалбом браниоца окривљене ГГ, адвоката Момчила Булатовића побија наведена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, јер, и према оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, током овог кривичног поступка из изведених доказа није се могло доказати да је окривљена ГГ предузела наведене радње извршења предметног кривичног дела, те је овај суд из изреке пресуде ове радње изоставио.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног ДД, из снимљених телефонских разговора, који су преслушани као доказ у овом кривичном поступку утврдио да је овај окривљени са окривљеним ВВ, окривљеном ГГ и УУ водио прецизне и садржајне

телефонске разговоре управо о пословима који су предмет овог поступка, а из чије садржине се утврђује улога окривљеног ДД који прима поруџбине од окривљене ГГ и реализује их, доноси јој или шаље пословну документацију, као и новац. Стога је првостепени суд правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног ДД у којој је негирао извршење предметног кривичног дела.

Из три СМС поруке које је окривљени ДД упутио окривљеној ГГ, а чија садржина је наведена на страни 125 образложења побијане пресуде, види се да је пошиљалац предавао пословну документацију и износи новца које је уплатило свако поједино предузеће на рачуне предузећа "...". Према томе, ове поруке представљају доказ за учешће окривљеног ДД и окривљене ГГ у извршењу предметног кривичног дела, јер се из истих утврђује директна комуникација поводом конкретне три уплате на рачуне наведеног предузећа, те учешће окривљеног ВВ који, како је то напред детаљно образложено, врши фактичку власт над поменутиим предузећем, сам врши финансијске операције, уплате и исплате, потпуно контролишући пословне рачуне предузећа "...".

Имајући у виду све наведено, жалбени наводи браниоца окривљеног ДД којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу предметног кривичног дела, оцењени су као неосновани.

У жалби бранилаца окривљених ЂЂ и ЕЕ, адвоката Крсте Бобота, којом се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у односу на продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, оспорава се оцена суда о изведених доказима, а пре свега оцена одбрана окривљених АА и ББ, те оцена одбрана окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ, тако што се истиче да је првостепени суд погрешно интерпретирао пресретнуте телефонске разговоре на странама 112 до 115 образложења пресуде, с обзиром да се не ради о разговорима обављеним између окривљеног ЂЂ и окривљене ББ, већ извесног Зорана Ивановића, на шта указује и назив предузећа која се у тим разговорима помињу, истичући да су у питању предузећа "... " и "... ", а да то нису предузећа са којима је сарађивао окривљени ЂЂ, већ други окривљени. Надаље се у жалби оспорава закључак првостепеног суда изнет на страни 137 образложења побијане пресуде, да су наведени окривљени знали за постојање сведока сарадника ЗЗ, о чему сведоче пресретнути телефонски разговори, јер је окривљени ЂЂ обавио само један телефонски разговор са сведоком сарадником и то након периода који је окривљенима стављен на терет, што је потврдио и сведок сарадник, наводећи уз то да окривљеног ЕЕ уопште и не познаје. Осим наведеног, у жалби се оспорава закључак првостепеног суда у вези са почетком сарадње окривљених ЂЂ и ЕЕ са окривљеним АА и окривљеном ББ, будући да првостепени суд, по мишљењу браниоца, у погледу ове чињенице погрешно изводи закључак искључиво из једне уплате од стране привредног друштва "... " на рачун привредног друштва "... " у току 2007. године, пропустивши при том да утврди да ли је та уплата извршена уз посредство окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ или евентуално уз посредовање неких других лица. Такође се у жалби наводи да је првостепени суд погрешно утврдио и обим новчаних трансакција који је обављен уз посредовање ове двојице окривљених, јер је тај обим много мањи, с обзиром да је сарадња окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ са окривљеним АА и ББ започета почетком 2010. године. Даље се у жалби наводи да се о обиму тих трансакција изјашњавао и судски вештак економско финансијске струке, а чињенично стање у

односу на поменуте окривљене, по мишљењу браниоца је погрешно утврђено и у погледу утврђивања чињеница које се односе на то колики су новчани износ уплатила предузећа са којима су ови окривљени били у контакту на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника, за које радње су ови окривљени једино имали свест и умишљај, а који износ је према утврђењу првостепеног суда 19.888.518,34 динара.

У жалби се надаље истиче да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање и у погледу чињеница које се односи на висину противправне имовинске користи.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења изнети жалбени наводи су неосновани с обзиром да је првостепени суд из одбране окривљене ББ утврдио да су почели сарадњу 2007. године са окривљеним ЂЂ и окривљеним ЕЕ, од када се познају, а која одбрана је поткрепљена документацијом о уплатама њихових предузећа. Окривљена ББ је објаснила да те уплате постоје још од 2007. године. Осим тога, окривљени ЂЂ у својој одбрани је навео да је са окривљеним АА и окривљеном ББ посредовао у преносу новчаних средстава са пословних рачуна предузећа "...” доо, "...”, "...”, "...”, "...”, „...”, "...”, објаснивши да се са окривљеним АА и ББ договарао о посредовању између предузећа којима су требале услуге које су окривљени АА и ББ пружали у виду обезбеђења готовине са пословних рачуна. Даље је навео да су њему и окривљеном ЕЕ који му је био колега из канцеларије, окривљени ББ и АА рекли да познају људе који могу да приме новац на рачун и да врате готовину, те да су, почев од 2010. године, отпочели са посредовањем у пребацивању новца између предузећа, али да се са окривљеним АА и ББ нису договарали о оснивању предузећа, нити о било чему другом, изузев овог посредовања. Такође је објаснио да се сарадња међу њима одвијала тако што би неко из заинтересованог предузећа позвао телефоном и рекао да има новца на рачуну и да би желео да подигне готовину, а након тога би позвао окривљену АА је да ли то може и, ако може, преко рачуна код предузећа то може да обезбеди, а када би му она то одговорила, дајући податке неопходне за уплату, он би обавештавао коминтента о свему што му је окривљена ББ саопштила. Даље је навео да би тада коминтент извршио уплату на рачун, а окривљена ББ или АА би му доносили готовину коју би он враћао коминтенту. Такође је навео да, када би се јавио представник заинтересованог предузећа, он би позивао окривљену ББ и питао је који је тог дана девизни курс, те када би му га она саопштила, он је и преносио висину курса представницима предузећа који су желели исплату готовине у девизама, увећан за 0,50 пара за један евро што је била његова зарада, па би ови, ако им одговара курс, уплаћивали новац, а окривљена ББ и окривљени АА би му доносили готовину у девизама, који је он онда враћао представницима предузећа уплатилаца. Осим тога, навео је да је уплатиоцима преносио и податке о пратећој пословној документацији која се односи на податке о предузећу на чије ће рачуне уплатити новац, па су уплатиоци сачињавали предлоге документације са таквим подацима, а представник предузећа на чији рачун је новац уплаћен ју је оверавао, док би окривљени АА, када би му новац враћао, доносио и документацију коју је такође, уз новац враћао коминтенту. Навео је да власнике или одговорна лица предузећа уплатилаца није упознавао са садржином те документације, нити је са њима имао непосредни контакт, изузев телефонског, те да је са окривљеним ЕЕ радио у истој канцеларији, објаснивши да су они описани посао радили заједнички, док су провизију делили на једнаке делове, с тим што је било без значаја ко од њих двојице врши повезивање предузећа ради обављања ове услуге.

Одбрана окривљеног ЕЕ која је детаљно интерпретирана у побијаној пресуди, у погледу битних чињеница у сагласности је са одбраном окривљеног ЋЋ.

Оцењујући одбране окривљених ЋЋ и ЕЕ првостепени суд је, и по оцени Апелационог суда у Београду, правилно поступио када је прихватио њихове одбране у делу у коме су истакли да су они успоставили контакт са наведених седам предузећа и да се сарадња одвијала на тај начин што би, када би пронашли заинтересоване представнике предузећа позивали окривљену ББ која им је саопштавала цену конкретне новачне трансакције и на који рачун може да се изврши уплата, након чега су на ту цену урачунавали свој проценат који је износио 0,50 – 1 динар по једном еврџ и ту понуду саопштавали представницима предузећа корисника услуга. Ово стога, јер је одбрана окривљених ЋЋ и ЕЕ у овом делу у сагласности са одбранама окривљених АА и ББ, као и снимљеним пресретнутим телефонским разговорима, ближе наведеним у образложењу побијане пресуде на странама 112 – 114.

Међутим, насупротив наводима жалбе браниоца окривљених ЋЋ и ЕЕ првостепени суд је правилно поступио када није прихватио њихову одбрану у делу у коме су навели да су се са окривљеним АА и ББ упознали крајем 2009. године и да је њихова сарадња започела почетом 2010. године, с обзиром да су предузећа за која окривљени ЋЋ и окривљени ЕЕ и не оспоравају да су им обезбедили контакт и били веза са окривљеним АА и ББ, вршила уплате и знатно пре почетка 2010. године, па је тако уплата од стране предузећа "...", на рачун "...", регистрована још 19.10.2007. године, те је првостепени суд, и по оцени овог суда, правилно утврдио време извршења предметног кривичног дела за наведену двојицу окривљених, односно, да је исто извршено у периоду од друге половине 2007. године до 12. јуна 2010. године, због чега су супротни жалбени наводи браниоца ових окривљених оцењени као неосновани.

Имајући у виду цео контекст догађаја, али првенствено садржину доказа, и то писану документацију и садржину пресретнутих разговора, првостепени суд је и по оцени Апелационог суда у Београду, насупротив наводима жалбе бранилаца окривљених ЋЋ и ЕЕ, правилно закључио да су одбране окривљених у овом делу прилагођене околности да је мера надзора и снимања телефонских комуникација између окривљених спровођена тек од 2010. године, као и да је усмерена ка умањењу броја незаконитих трансакција у којима су учествовали, висину прибављене имовинске користи, те самим тим и умањењу степена кривице. Такође, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио ни тврдњу наведених окривљених да, осим окривљених АА и ББ, нису познавали никог другог против кога се води овај кривични поступак, посебно што из садржине разговора од 21.05.2010. године који је вођен између окривљене ББ и ЗЗ у коме он каже ББ "... онај ... .. ја мислим да ме он контактирао индиректно преко кума, за неко скидање пара ...", док му окривљена ББ објашњава да не зна како се окривљени ЋЋ зове, али зна да му је канцеларија на Медаку, јасно говори да окривљени ЋЋ, а тиме и ЕЕ, раде заједно и деле канцеларију, одлично знају за ЗЗ и шта он тачно ради.

С обзиром на све наведено жалбени наводи браниоца окривљеног ЋЋ и окривљеног ЕЕ, адвоката Крста Бобота којима се оспоравају изнети закључци првостепеног суда, оцењени су као неосновани.

На основу утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да су се у радњама окривљених АА и ББ стекла сва битна обележја бића продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица подстрекавањем у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33, 34 и 61 КЗ, окривљеног ВВ сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, окривљене ГГ сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, окривљеног ДД сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, окривљених ЂЂ и ЕЕ сва битна обележја по једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, а у радњама сведока сарадника ЗЗ сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, за која су овом пресудом оглашени кривим.

Кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ врши онај ко искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, а за постојање квалификованог облика овог кривичног дела из става 2 потребно је да прибављена имовинска корист прелази износ од 450.000,00 динара, док је ставом 3 наведеног члана прописано да вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара.

Одредба члана 112 став 5 КЗ дефинише појам одговорног лица, те се сходно овој законској одредби одговорним лицем у правном лицу сматра лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

Током поступка је несумњиво утврђено да је предметно кривично дело вршено на тај начин што су предузећа, чији су представници имали потребу да дођу до готовог новца са рачуна тих предузећа, на основу фиктивне пословне документације, вршило уплате на рачуне предузећа под контролом сведока сарадника, а о начину на који су окривљени предузимали радње извршења предметног кривичног дела за које су оглашени кривим напред је било детаљно речи. Наиме, предметно кривично дело је вршено сачињавањем лажне документације као књиговодственог покрића за неосноване уплате новца и подизање и предаја готовог новца са наплатом услуге у процентуалној вредности од висине износа уплате, па је дакле, кривично дело из члана 234 КЗ вршено очигледном злоупотребом положаја у оквиру пословања предузећа у власништву и под контролом сведока сарадника ЗЗ, а та предузећа су и оснивана, односно над њима је и преузимана контрола управо и само ради обављања описаних незаконитих послова, јер се ни на који сакривен начин није могла извести наведена трансакција, а да се извуче готовина са рачуна, тако да су описане радње извршења нужно морале бити вршене чињењем предметног кривичног дела.

За постојање кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица потребно је да извршилац има својство одговорног лица да би уопште могао да га врши, што значи да само одговорно лице може вршити ово кривично дело. Дакле, у конкретном случају директни извршиоци могу бити само они који имају својство одговорног лица и са тим у вези фактички врше власт у правном лицу, предузећу, које прима уплате и врши пренос новца на друге рачуне ради исплате готовине, а то својство овде имају само окривљени ВВ и сведок сарадник ЗЗ.

Наиме, сведок сарадник ЗЗ је имао статус одговорног лица у предузећима ближе наведеним у изреци, у којима је био или формални, или фактички, власник преко којих је радио, примао уплате, израђивао лажну документацију и вршио пренос новца на друге рачуне, знао је да су уплате лажне, израдом неистините, лажне, документације скривао је стварни основ уплата који је био незаконит, односно неистинито приказивао да су уплате законите, да би коначном готовинском исплатом тог истог новца, умањеног за износ процента који представља накнаду за ову противзакониту услугу, омогућио представницима предузећа да подигну готовину и не плате порез на који су обавезни, које радње је у потпуности признао, а о чему је у претходним деловима образложења било детаљније речи. Пословање преко предузећа која је регистровао прикривени иследник указује на такозвану фактичку власт сведока сарадника над њима, јер се из дневних извештаја прикривеног иследника види да сва упутства о преносу и подизању као и задржавању новца на рачуну, даје управо ЗЗ, док је прикривени иследник само послушник и извршилац ЗЗ налога, а како је сведок сарадник, ЗЗ, према тим истим извештајима, израђивао лажну документацију која је пратила трансакције, очигледно је да је имао фактичку власт у предузећу.

Дакле, овај суд је утврдио да је сведок сарадник ЗЗ као одговорно лице у предузећу искористио свој положај тако што је новац уплаћен без правног основа на рачуне предузећа која су пословала у његовом власништву и под његовом контролом преносио на личне рачуне, подизао га у готовини и предавао другим лицима, односно уплаћена средства даље уплаћивао на рачуне других предузећа, те је сачињавао пословну документацију својих предузећа са неистинитом садржином ради обезбеђивања фиктивног покрића за ове уплате, на шта су га подстрекли окривљени АА и ББ да на предузећа под његовом контролом прима уплате без правног основа других привредних субјеката које је даље уплаћивао на рачуне других привредних друштава или их подизао у готовини и предавао другим лицима, а у томе су му помогли окривљени ЂЂ и окривљени ЕЕ, тако што су у вези неких од уплата договарали исте са представницима заинтересованих предузећа, преносили податке потребне за сачињавање пословне документације са неистинитом садржином, те преузимали ту документацију и готов новац па га предавали представницима предузећа комитената. Цео овај поступак је вршен како би се остварила противправна имовинска корист у виду провизије у износу преко 1.500.000,00 динара, што је квалификаторна околност за постојање кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из става 3, а у питању су новчане трансакције очигледно без правног основа, које није пратио стваран промет роба и услуга, а окривљени су били свесни да те новчане трансакције предузимају како би остварили имовинску корист у виду провизије у већем новчаном износу, као и чињенице да су трансакције у којима окривљени непосредно помажу саставни део таквог деловања.

Стога је Апелациони суд у Београду нашао да се у радњама сведока сарадника ЗЗ, ближе описаним у изреци ове пресуде, стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са ставом 61 КЗ.

Када је у питању окривљени ВВ, он није био формални власник предузећа "...", већ је то био сведок СС, који је и основао ово предузеће, па, након што су њих двојица направили договор о коришћењу тог предузећа за противзаконите послове, затражили су ПИБ, тако да је предузеће "..." у платном промету од 2010. године, иако је основано 2008. године. Окривљени ВВ је имао искуство у наведеним пословима јер није вршио услуге само за предузећа која су му слали окривљени АА и ББ преко окривљене ГГ, већ и за читав низ других, за предузеће чији су власници кинески држављани и предузеће из иностранства, што није предмет оптужбе, али неспорно проистиче из пословне документације, вештачења, као и телефонских разговора који су преслушани у доказном поступку, због чега је задржао као формалног власника СС, који није евидентиран ни у једном телефонском разговору пословног карактера, који је водио било окривљени ВВ, било окривљени ДД, што указује на његово само формално присуство у предузећу, а то потврђује и његов исказ као сведока, будући да о пословању предузећем нема никаквог знања ни искуства. Осим тога, сведок СС не зна ни о сачињавању документације и књиговодству, потврђујући да је подизао новац, што указује да је окривљени ВВ задржао у предузећу сведока СС да би обављао формално оверавање пословне документације. Начин рада и улога окривљеног ВВ били су слични раду и улози окривљених АА и ББ, на који закључак упућује чињеница да је окривљени ВВ током извршења предметног кривичног дела пословно комуницирао само са окривљеним ДД и повремено са врло малим бројем других лица, са окривљеном ГГ веома мало и кратко, а што се види из телефонских разговора јер комуникацију своди на само неколико неопходних речи. Овакво понашање окривљеног ВВ говори о њему као о фактичком власнику предузећа "...", јер он у потпуности контролише пословање овог предузећа и то незаконито, проналази комитенте преко окривљене ГГ и окривљеног ДД саопштава податке свог предузећа који су неопходни за уплату, по налозима уплатилаца сачињава лажну документацију, подиже или обезбеђује готовину и предаје их окривљеном ДД који их даље даје другим лицима, окривљеном АА и ББ који их предају власницима предузећа уплатилаца.

Дакле, радње које је окривљени ВВ дневно, у више наврата обављао, фактички као власник предузећа, чине га извршиоцем кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у продуженом трајању у вези са чланом 61 КЗ, која квалификација је утврђена, с обзиром на висину прибављене противправне имовинске користи у износу преко 450.000,00 динара, тачније 500.303,82 динара коју је стекао за себе, окривљеног АА, окривљену ББ, окривљеног ДД и окривљену ГГ.

Ово стога, што је окривљени ВВ као одговорно лице у привредном друштву „Semtex ETW“, искористио свој положај тако што је новац уплаћен без правног основа, чију уплату су договарали окривљени АА и ББ, са рачуна предузећа „...“ подизао у готовини и предавао окривљеном ДД, те сачинио лажну пословну документацију ради обезбеђења формално, књиговодственог, покрића за ове уплате.

Овде треба указати на одредбу члана 453 ЗКП која прописује забрану преиначења на штету оптуженог, односно да, ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, а коју одредбу је првостепени суд повредио када је окривљеног ВВ и окривљену ГГ огласио кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ. Ово стога, јер су наведени окривљени пресудом Посебног одељења Вишег суда у Београду К.По1.бр.302/10 од 24.12.2013. године, која је укинута решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж1.По1.бр.16/14 од 02.12.2014. године, оглашени кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ, а како је против те пресуде Тужилац за организовани криминал у односу на ове окривљене изјавио жалбу због одлуке о кривичној санкцији, то у поновном поступку првостепени суд није могао на штету окривљеног ВВ и окривљене ГГ изменити пресуду у погледу правне квалификације, односно није их могао огласити кривим за тежи облик предметног кривичног дела из става 3 поменутог члана, па је наведена повреда отклоњена овом пресудом.

По налажењу овог суда, окривљени АА и ББ поступали су као подстрекачи у извршењу продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33,34 и 61 КЗ. Због тога су жалбени наводи ових окривљених и њихових бранилаца којима се оспоравају радње подстреканања које су, како је то детаљно наведено у овој пресуди, током поступка несумњиво утврђене, оцењени као неосновани.

Ово из разлога, што окривљени АА и ББ у извршењу кривичног дела из члана 234 КЗ, нису имали својство одговорног лица, ни формално ни фактички, како су га имали сведок сарадник ЗЗ и окривљени ВВ, у предузећима са којима су радили, а без својства одговорног лица као конститутивног елемента предметног кривичног дела, то кривично дело не може да се изврши. Радње окривљених АА и окривљене ББ које су предузимали у извршењу предметног кривичног дела, а које су ближе описане у изреци ове пресуде, биле су подстицајне и координатрске и исте представљају радње подстреканања, а које се огледају у давању предлога за вршење кривичног дела, коришћењем тешких материјалних прилика и великог дуговања, којима се код сведока сарадника ЗЗ, створила одлука да отпочне са извршењем кривичног дела, а са окривљенима ВВ и ДД су били у контакту преко окривљене ГГ, па се овде ради о посредном подстреканању, предочавањем финансијске користи коју ће имати вршењем предметног кривичног дела.

Одредбом члана 34 КЗ прописано је да ће се, ко другог умишљајно подстрекне да изврши кривично дело, казнити законом прописаним за то кривично дело. Дакле, подстреканање је стварање код другог одлуке да изврши одређено кривично дело или учвршћење такве одлуке, односно навођење другог да донесе одлуку о извршењу, умишљајним изазивањем или учвршћивањем одлуке код подстреканог како би овај предузео противзакрито чињење, поступак који представља радњу извршења каквог кривичног дела.

Помагање као један од видова сучесништва, прописано је чланом 35 КЗ, где је у ставу 2 тога члана таксативно наведено које радње се сматрају помагачким. Помагачка је свака она радња којом се може допринети извршењу кривичног дела.

Радње продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ, за које је несумњиво утврђено да су их окривљени АА и ББ извршили квалификоване су као радње подстрекавања из члана 34 КЗ, с тим што су радње помагања које су вршили преко окривљене ГГ у односу на окривљеног ВВ, које су описане у изреци ове пресуде, конзумиране подстрекачким, управо онако како је то и закон прописао, а о чему су у образложењу побиијане пресуде дати детаљнији разлози. Стога су жалбени наводи окривљених АА, ББ и њихових бранилаца којима се се оспорава оваква правна квалификација, оцењени као неосновани.

Првостепени суд је, и по оцени овог суда, радње окривљене ГГ, окривљеног ДД, окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ, у односу на извршење продуженог кривичног дела из члана 234 КЗ, правилно квалификовао као саучесничке, помагачке, у смислу одредбе члана 35 КЗ, због чега су супротни жалбени наводи бранилаца ових окривљених оцењени као неосновани.

Ово стога, јер су радње помагања окривљене ГГ и окривљеног ДД усмерене на стварање услова и отклањање препрека за извршење продуженог кривичног дела из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ окривљеном ВВ, а радње помагања окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ, су усмерене на стварање услова за извршење продуженог кривичног дела из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ сведоку сараднику ЗЗ, при чему наведених четворо окривљених не могу бити извршиоци кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица, јер немају потребно својство, које је конститутивни елемент кривичног дела из члана 234 КЗ.

Наиме, радње помагања окривљене ГГ огледају се у томе што је иста, након контакта са окривљеним АА и ББ, о извршеним уплатама и елементима за сачињавање неистините пословне документације, обавештавала окривљеног ВВ путем окривљеног ДД, који је након подизања готовог новца и сачињене документације неистинитог садржаја, ове предавао окривљеној ГГ, некада лично, некад посредством УУ, како би их предала на крају окривљеним АА и ББ, а они даље уплатиоцима.

Када је реч о окривљеном ДД, његов фактички положај у пословању предузећа „Semtex ETW“ значајнији је за обављање предметних послова јер је из садржине пресретнутих телефонских разговора утврђено да су његове дневне активности много веће у односу на активности осталих окривљених, с обзиром да је је окривљени ДД комуницирао и са комитентима, преко окривљене ГГ, као и са окривљеним ВВ, коме је на начин детаљније описан у изреци ове пресуде помогао у извршењу предметног кривичног дела.

Имајући у виду све наведено, овај суд је нашао да се у радњама окривљене ГГ као и окривљеног ДД стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 2 КЗ у вези са

ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, јер је њихов умишљај био да се преузимањем радњи помагања стварањем услова за извршење кривичног дела окривљеном ВВ, фактичком власнику предузећа „...“ - одговорном лицу у овом предузећу, прибави противправну имовинску корист у износу који прелази 450.000,00 динара, што је квалификаторна околност за постојање овог кривичног дела, односно имовинска корист од 500.303,82 динара коју је окривљени ВВ стекао за себе, окривљеног АА, окривљену ББ, окривљену ГГ и окривљеног ДД, уз задржавање провизије о чему ће бити речи у делу пресуде који се односи на одузимање имовинске користи.

Што се тиче окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ,

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, њихове радње помагања се огледају у томе што су поступајући у својству такозваних комерцијалиста, били задужени за проналажење заинтересованих тражилаца услуга, ступали у контакт са представницима привредних друштава како би одговорна лица правних лица вршила уплате без правног основа на рачуне привредних друштава која су пословала под контролом сведока сарадника ЗЗ и о томе обавештавали окривљене АА и ББ, саопштавали податаке о предузећима на чије ће рачуне вршити уплате, преузимали податаке за израду фиктивне документације, преносили те податке ради вршења уплата без правног основа на поменуте рачуне. Стога се у њиховим радњама стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 КЗ у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, јер је умишљај окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ био да преузимањем наведених радњи помагања, створе услове за извршење кривичног дела сведоку сараднику ЗЗ, ради прибављања имовинске користи у износу преко 1.500.000,00 динара, што је квалификаторна околност за постојање овог кривичног дела, а коју корист је сведок сарадник стекао за себе, окривљеног АА, окривљену ББ, као и за њих двојицу (окривљене ЂЂ и окривљеног ЕЕ) уз задржавање провизије од износа уплаћеног новца.

Имајући у виду наведено Апелациони суд у Београду је утврдио да је сведок сарадник ЗЗ предметно кривично дело, ближе описано у изреци ове пресуде, извршио са умишљајем јер је био свестан свих радњи које су унапред смишљене и доследно спровођене, свестан да је његово дело забрањено, а такође, код свега напред наведено овај суд је утврдио да су окривљени АА, ББ, ВВ, окривљена ГГ, окривљени ДД, окривљени ЂЂ и окривљени ЕЕ, били свесни свих предузетих радњи описаних у изреци пресуде, хтели су извршење истих и знали су да су оне забрањене, односно да су знали да се ради о новчаним трансакцијама без правног основа, које није пратио стваран промет роба и услуга, као и да су били свесни да те трансакције предузимају како би остварили имовинску корист у виду провизије, те су предметна кривична дела извршили са директним умишљајем.

Апелациони суд у Београду налази да радње наведених окривљених у спровођењу конкретних трансакција, као и радње сведока сарадника ЗЗ, представљају продужено кривично дело у смислу чл.61 КЗ, јер се ради о истоврсним радњама извршеним у временском континуитету од стране одређеног окривљеног, а поред тога, постоји и истоврсни предмет кривичног дела, јединство простора извршења кривичног дела и јединствен умишљај, због чега све те радње чине једну целину.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, жалбени наводи

бранилаца окривљених да кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ није постојало у време извршења кривичног дела, су неосновани, јер је одредбом члана 234 КЗ задржан правни континуитет са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ, о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ, те сврхе кажњавања прописане одредбом члана 42 КЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, одлучујући о кривичним санкцијама које ће изрећи окривљенима, ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које утичу на одлуку о кривичној санкцији.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, суд је ценио чињеницу да до сада није осуђиван, да је у највећем делу признао радње извршења кривичног дела за које је овом пресудом оглашен кривим, што је цењено као допринос потпунијем утврђивању чињеничног стања у овој кривично-правној ствари, протек времена од извршења кривичног дела, док је као отежавајуће околности ценио количину криминалне активности, висину прибављене имовинске користи која вишеструко превазилази квалификаторни износ кривичног дела за које је оглашен кривим, као и степен кривице, који се огледа у дужини вршења кривичног дела за која је оглашен кривим, околности под којима је дело извршено, да су предузете радње претходно добро осмишљене и припремљене како би остале прикривене, као и бројност предузетих радњи.

Од олакшавајућих околности на страни окривљене ББ суд је ценио чињеницу да до сада није осуђивана, да је признала радње извршења кривичног дела за које је овом пресудом оглашена кривим, осим радњи подстрекавања, што је цењено као допринос потпунијем утврђивању чињеничног стања у овој кривично-правној ствари, као и протек времена од извршења предметног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио количину криминалне активности, висину прибављене имовинске користи која вишеструко превазилази квалификаторни износ кривичног дела за које је оглашена кривом, као и степен кривице, који се огледа у дужини вршења кривичног дела за која је оглашен кривим, околности под којима је дело извршено, да су предузете радње претходно добро осмишљене и припремљене како би остале прикривене, као и бројност предузетих радњи.

На страни окривљеног ВВ суд је као олакшавајуће околности ценио његово лоше здравствено стање, породичне прилике, као и протек времена од извршења предметног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је раније осуђиван, при чему је имао у виду да се не ради о осуди због истоврсног кривичног дела, како је то погрешно навео првостепени суд у побијаној пресуди, већ због кривичног дела отмице из члана 134 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, а такође је ценио и бројност радњи које је предузимао као извршилац кривичног дела, те побуде из којих је кривично дело извршио.

У односу на окривљену ГГ, као олакшавајуће околности суд је ценио њене личне и породичне прилике окривљене, будући да је удата, мајка једног детета, да јој је супруг болестан, да до сада није осуђивана, те да је кривично дело за које је оглашена

кривом извршила у својству помагача, као најблажег облика саучесништва и протек времена од извршења предметног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио бројност радњи које су вршене у периоду од прве половине 2010. године до средине 2010. године, као и побуде из којих је дело извршила.

У односу на окривљеног ДД од олакшавајућих околности суд је ценио његове личне и породичне прилике, односно да је ожењен, отац једног малолетног детета, чињеницу да до сада није осуђиван, да је кривично дело за које је оглашен кривим извршио у својству помагача, као најблажег облика саучесништва и протек времена од извршења предметног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио бројност радњи које је вршио у периоду од почетка до средине 2010. године, као и побуде из којих је дело извршио.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ЂЂ суд је ценио његове личне и породичне прилике, односно, да је ожењен и отац једног малолетног детета, да раније није осуђиван, да је признао релевантне чињенице за одлучивање у овој кривично-правној ствари, да је предметно кривично дело за које је оглашен кривим извршио у својству помагача, као најблажег облика саучесништва, те протек времена од извршења предметног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио бројност радњи које су вршене у дужем периоду, те побуде из којих је кривично дело извршио.

У односу на окривљеног ЕЕ суд је као олакшавајуће околности оценио његове личне и породичне прилике, односно, да је ожењен и отац једног малолетног детета, чињеницу да до сада није осуђиван и да је признао релевантне чињенице за одлучивање у овој кривично-правној ствари, да је предметно кривично дело извршио у својству помагача, као најблажег облика саучесништва, те протек времена од извршења предметног кривичног дела а као отежавајуће околности ценио је бројност радњи које су вршене у дужем периоду, те побуде из којих је дело извршено.

Имајући у виду напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је применом законских прописа из чл. 4, 42, 44, 45 и 54 КЗ окривљеног АА за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 33 и 34 КЗ и члана 61 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) година и 6 (шест) месеци, у коју му се, на основу члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. године до 17. 08. 2012. године, окривљену ББ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 33, 34 и 61 КЗ, на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју јој се на основу члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 28.12.2011. године, окривљену ГГ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и члана 61 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 10.12.2010. године, окривљеног ДД за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из чл.234 став2 у вези са ставом1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се на основу члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010.

до 04.07.2011. године, окривљеног ВВ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.2 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 61 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.06.2010. до 09.12.2010. године, сходну члану 63 КЗ, окривљеног ЂЂ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из чл.234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се на основу члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору од 26.07.2010. до 19.11.2010. године и окривљеног ЕЕ за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.07.2010. до 19.11.2010. године, сходно члану 63 КЗ.

Према оцени већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељења, овако изречене кривичне санкције сразмерне су тежини извршених кривичних дела, степену кривице окривљених, као и околностима под којима су кривична дела извршена, те су исте нужне, али и довољне за остваривање, како сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, тако и опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

С обзиром на овакву одлуку о кривичној санкцији, те да су жалбе окривљеног АА, окривљене ББ, њихових бранилаца, као и бранилаца свих осталих окривљених усвојене у овом делу, то је жалба тужиоца за организовани криминал којом се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији тако што се предлаже строже кажњавање окривљених, оцењена као неоснована.

Што се тиче сведока сарадника ЗЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је од олакшавајућих околности ценио његове личне и породичне прилике, односно да је ожењен и отац једног малолетног детета, допринос у разјашњењу ове кривично правне ствари, чиме је допринео откривању и кажњавању окривљених у овом кривичном поступку, већ и спречавању даљих последица за привредни и економски систем.

Због тога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, применом одредбе чл.504-т став1 Законика о кривичном поступку («Службени лист СРЈ» бр.70/01 и 68/02 и «Службени гласник РС» бр.58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 20/09 и 72/09) за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и тако утврђену казну умањено за једну половину, а затим му применом одредбе члана 62 КЗ, узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у износу од 80.000,00 динара, на које је сведок сарадник осуђен пресудом Основног суда у Сремској Митровици К. 180/16 од 10.05.2016. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж.1 1077/16 од 17.08.2016. године и казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1. 301/10 од 02.10.2013.године, правноснажном 06.06.2014. године, истог осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и новчану казну у износу од 80.000,00 (осамдесетхиљада) динара.

По оцени овог суда, казна затвора у наведеном трајању сразмерна је тежини

извршеног кривичног дела, личности сведока сарадника ЗЗ као извршиоца, и истом се у потпуности може испунити сврха кажњавања прописана законом.

У жалбама тужиоца за организовани криминал, сведока сарадника ЗЗ и његовог браниоца, адвоката Драгана Радишевића којима се оспорава правилност одлуке о казни у односу на сведока сарадника, истиче се да је, с обзиром на бројне олакшавајуће околности, које нису на адекватан начин цењене од стране првостепеног суда, а пре свега немерљив допринос сведока сарадника потпуном расветљавању ове кривично-правне ствари, и то не само откривању и кажњавању окривљених у овом кривичном поступку, већ и спречавању даљих последица за привредни и економски систем државе, сведока сарадника требало ослободити од казне.

Међутим, имајући у виду напред изнете разлоге на основу којих и овај суд закључује да у конкретном случају не би било оправдано доношење такве одлуке, изнети жалбени наводи тужиоца за организовани криминал, сведока сарадника ЗЗ и његовог браниоца, адвоката Драгана Радишевића оцењени су као неосновани.

На основу одредбе члана 87 КЗ суд је од окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЕЕ, ЂЂ и ЖЖ, одузео мобилне телефоне и све СИМ картице, наведене у потврдама о привремено одузетим предметима, који су ближе означени у изреци пресуде, а од сведока сарадника ЗЗ је одузео два лап топ рачунара марке “Toshiba” и “Asus”. Ово из разлога, што су наведени телефони коришћени за успостављање међусобне комуникације окривљених и договарање о начину извршења кривичног дела и других околности везаних за извршење дела за која су оглашени кривим, тако да је очигледно да се у конкретном случају радње које су предузели не би могле извршити без коришћења мобилних телефона. Дакле, с обзиром да је реч о предметима извршења кривичног дела за које су окривљени овом пресудом оглашени кривим, чије одузимање је по закону обавезно, то је донета одлука о одузимању наведених предмета.

Такође је у смислу наведене законске одредбе одлучено да се одузме новац у износу од 2.574.852,23 динара, који се налази на рачуну предузећа „...“ д.о.о. Београд, чији је власник прикривени иследник под псеудонимом РР, с обзиром да је током поступка утврђено да је тај новац био намењен за извршење кривичног дела, те је овај суд донео одлуку да се наведени новац одузме и уплати на рачун буџета Републике Србије.

Одредбом члана 91 став 1 КЗ прописано је да нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом, а сходно одредби члана 92 став 1 КЗ од учиниоца ће се одузети новац, предмети од вредности и свака друга имовинска корист који су прибављени кривичним делом, па је донета је одлука да се од окривљених одузме имовинска корист.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП СБПОК, Одељења за сузбијање организованог финансијског криминала, Одсек за спречавање прања новца од 12.06.2010. године, утврђено је да је од окривљеног АА привремено одузет новац у износу од 600.000,00 динара и 3.095 евра, те је, усвајањем жалбе тужиоца за организовани криминал, одлучено да се наведени новац од овог окривљеног

одузме.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је располагао приближним подацима о процентима договорених провизија за сваког од окривљених на бази којих су учествовали у подели укупне провизије, те је сходно томе применио одредбу члана 541 став 2 ЗКП и по слободној процени одмерио појединачне износе остварене имовинске користи за сваког од окривљених.

На основу изведених доказа овај суд је утврдио да је укупна противправна имовинска корист коју су сви окривљени и сведок сарадник ЗЗ прибавили износила најмање 13.201.872,41 динара. Такође је утврђено да је од наведеног износа преко предузећа која су била под контролом сведока сарадника ЗЗ противправна имовинска корист прибављена у укупном износу од 12.701.568,59 динара (2.809.811,37 динара + 9.891.651,22 динара), док је преостали износ противправне имовинске користи од укупно наведеног износа прибављен преко привредног друштва "...", а то је износ од 500.313,082 динара.

С обзиром да је суд утврдио да су провизије од 10% и од 6% делили сведок сарадник ЗЗ и окривљени АА и ББ, то је сразмерно овим процентима од њих и одузета имовинска корист.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је тако од окривљеног АА и окривљене ББ одузео имовинску корист у износу од по 3.175.392,15 динара, а од сведока сарадника ЗЗ имовинску корист у износу 6.151.900,00 динара, с тим што се окривљеном АА у наведени износ урачунава износ од 600.000,00 динара и 3.095 евра, који новац је од њега привремено одузети по напред наведеној потврди о привремено одузетим предметима.

Имајући у виду да је Апелациони суд у Београду на основу изведених доказа утврдио да су окривљени ЂЂ и ЕЕ узимали провизију од 1%, коју су добијали преко сведока сарадника ЗЗ за седам предузећа, што је претходно детаљно образложено, то је овај суд од наведених окривљених одузео имовинску корист у износу од по 99.443,00 динара.

Што се тиче окривљених ВВ, ГГ и ДД, чије се пословање обављало преко предузећа "... ДОО Београд, с обзиром на висину противправне имовинске користи од 500.313,082 динара која је прибављена за ово предузеће, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је од окривљених ВВ и ДД сразмерно њиховим процентима, одузео имовинску корист у износу од по 225.136,00 динара, док је од окривљене ГГ одузео противправну имовинску корист у износу од 50.030,00 динара, с обзиром на њен проценат, те су сви окривљени, као и сведок сарадник ЗЗ обавезани да наведене износе на име прибављене имовинске користи уплате на рачун буџета Републике Србије, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

На основу одредбе члана 264 став 1 ЗКП, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће се, у складу са одредбом члана 262 став 2 ЗКП одлучити посебним решењем, а такође су обавезани да на име паушала

плате и износ од по 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана достављања правноснажне одлуке, при чему је одлука о висини паушала донета на основу дужине трајања и сложености овог кривичног поступка, те имовног стања окривљених.

Првостепеном пресудом, ставом II изреке, окривљени ЖЖ оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, зато што је у периоду од почетка јануара 2010. године до 12. јуна 2010. године, поступајући по договору са окривљенима АА и ББ, предузимао радње помагања стварањем услова за извршење кривичног дела сведоку сараднику ЗЗ и окривљеном ВВ, на начин да је ступао у контакт са одговорним лицима привредних друштава: "... " д.о.о. Београд, "... " д.о.о. Београд и Уметничко продукцијска група „...“ д.о.о. Београд, како би одговорна лица наведених привредних друштава, без правног основа, вршила уплате на текуће рачуне привредних друштава која су пословала под контролом организоване криминалне групе, и то: "... " д.о.о. Београд и „...“ д.о.о. Београд, као и на рачуне привредних друштава која су основана на основу наредбе истражног судије Посебно одељења Вишег суда у Београду - „...“ д.о.о. Београд и „...“ д.о.о. Београд, по основу наводног промета добара и услуга, при чему је давао елементе за сачињавање фактура, након чега је, када би новац био уплаћен на рачуне наведених привредних друштава која су пословала под контролом организоване криминалне групе, преузимао новац од окривљених АА и ББ, и потом га, уз задржавање провизије од 10% за њега, окривљене АА и ББ, као и за друге припаднике организоване криминалне групе, враћао уплатиоцима.

Имајући у виду да је према окривљеном ЖЖ на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, ставом III ове пресуде одбијена оптужба да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 2 КЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење није се бавио жалбеним наводима бранилаца овог окривљеног, којима се побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ за које је ставом првим изреке првостепене пресуде оглашен кривим, а везано за оспоравање припаднишва окривљеног ЖЖ организованог криминалног групе.

Основано се жалбом бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката Стојана Никића и адвоката Радоја Мирка оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, тако што се истиче да чињенична утврђења из изреке побијане пресуде немају упориште у изведеним доказима, те да је првостепени суд погрешном оценом одбране окривљеног ЖЖ, те исказа сведока ФФ извео погрешан закључак да је окривљени ЖЖ извршио наведено кривично дело.

Наиме, окривљени ЖЖ негирао је извршење предметног кривичног дела наводећи да му ништа није било познато у вези начина пословања предузећа која су наведена у оптужници, те да није знао како се конкретно вршио пренос новца преко свих тих предузећа, у циљу исплате готовине. Објаснио је да не познаје власнике предметних предузећа, нити лица која су их отварала, да му није познато да је било ко од тих лица узимао неки проценат и каква је била расподела новца међу учесницима у

овом послу. Навео је да од свих окривљених познаје једино окривљеног АА и окривљену ББ, које је упознао преко свог тадашњег послодавца ФФ, власника предузећа "...", у којем је хонорарно радио од 2004. године до краја 2010. године. Даље је навео да му је ФФ представио ББ и АА као пословне партнере и том приликом му рекао, да ће, када буде било потребно са њима комуницирати, пошто је био техничко лице у предузећу, а уједно обављао и курирске послове и тада је добио њихове бројеве телефона. Надаље је објаснио да је предузеће "... ДОО власништво брата или рођака ФФ, а предузеће "... је у својини пословног партнера ФФа.

Изјашњавајући се о пословима које је обављао, окривљени ЖЖ је навео да је само преносио поруке од једних ка другима и да за тај посао није од окривљених ББ и АА, нити од ФФ, као ни директора поменуто два предузећа, добијао никакву посебну новчану надокнаду, истичући да се никада ни са ким није ништа договарао, нити је знао начин њиховог пословања са окривљеном АА и ББ, осим када су се лично виђали и када су му предавали фактуре, новац или нека документа која је преносио и увек их предавао лично ФФ.

Што се тиче начина комуникације, објаснио је да је са окривљеном ББ и окривљеним ББ комуницирао приватним или службеним телефоном, али да ни у једном тренутку није сматрао да врши било какво кривично дело или да у њему учествује. Навео је да се његов конкретан посао састојао у томе, да по налогу ФФ, када су његова или друга два предузећа имала потребу да уплате новац, ступи у контакт са наведеним окривљенима како би му рекли податке које треба да пренесе ФФ или другим двома фирмама, и то податке о фирмама на чије рачуне новац може да се уплати, истичући да су се ту његов посао и курирске обавезе завршавале. Објаснио је да је новац који је добијао од окривљеног АА и окривљене ББ предавао увек лично ФФ, али се дешавало и да се налазио са директором предузећа "... и предавао му одређену профактуру и оно што је било у коверти, а што се тиче фирме "... ДОО, навео је да је посао обављао ФФ.

Оваква одбрана окривљеног ЖЖ прихваћена је од стране Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, јер је иста поткрепљена исказима испитаних сведока ФФ, ХХ и ЦЦ, који су у својим исказима описали природу односа са окривљеним ЖЖ, односно како су га упознали, као и које је послове он обављао, наводећи да је обављао послове курира у преносу документације и новца, односно да је ове послове обављао као техничко лице у предузећима ФФ, а не за рачун наводне групе коју су организовали окривљени АА и ББ.

Наиме, сведок ФФ у свом исказу је детаљно објаснио које послове је окривљени ЖЖ обављао у привредном друштву "...", у којем је он био власник, како га је плаћао и каква је његова улога и учешће била у пословном односу између поменутог привредног друштва и окривљене ББ и окривљеног АА, те улоге окривљеног ЖЖ у односу на друга два привредна друштва из оптужнице - "... и "..., а чији исказ је у сагласности са одбраном окривљеног ЖЖ. Сведок је навео да је заједно са окривљеним ЖЖ радио у РТС-у на техничким пословима монтаже и архивирања, да је по напуштању РТС-а основао привредно друштво, те да је позвао окривљеног ЖЖ да повремено ради код њега јер је знао да окривљени изузетно познаје послове око снимања, монтаже и др, да га је плаћао у обављеном послу паушално. Објаснио је да је окривљеног АА и ББ упознао много пре 2010. године, да је комуницирао са

окривљеним АА и ББ и тада сазнао за могућност да преко њих и њихових привредних друштава вишак новца из свог привредног друштва може да “извуче” у кешу са процентом за те услуге од 10% који му је новац био потребан за обављање редовних пословних обавеза у свом привредном друштву “...”.

Овакви наводи сведока ФФ потврђени су и налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке везано за проток новца по договору сведока са окривљенима АА и ББ за 2008., 2009 и 2010. годину.

Сведок је објаснио да је он издавао налоге да се овај посао “покрије” писаном документацијом која је сачињавана у његовом привредном друштву, да је некада добијао инструкције и писмено а некада путем е mail и да је посао са окривљеним АА и ББ коректно обављан. Навео је да је све то радио због потребе за готовином и да би умањио одређену ставку пореза, јер, како наводи, да је ишао редовним путем, колико би губио на томе, проценат новца не би био 10% који су задржавали окривљени ББ и АА, већ би био у редовном поступку 18 до 20%. Надаље је објаснио да улога окривљеног ЖЖ у односу између њега – сведока и окривљене ББ практично није била никаква, да је ангажовао овог окривљеног да повремено само однесе документацију која је била сачињена у његовом привредном друштву, преда окривљеном АА и ББ, наводећи да је окривљени ЖЖ понекад и доносио новац који су окривљени АА и ББ слали њему. Даље је навео да окривљени ЖЖ није имао никаквог утицаја у одлучивању да ли ће се тај посао обавити или не, нити је доводио у везу њега са окривљеним АА и ББ, јер за то уопште није било ни потребе. Такође је навео да је трансакција новца на исти начин обављена из друга два привредна друштва “...” и “...”, да је помагао власницима ових привредних друштава да добијају кеш на исти начин и да је преко њега и овај део новца ишао, при чему је окривљени ЖЖ и у односу на ова два привредна друштва имао улогу да само преноси готову документацију и да понекад донесе новац који је добијао од окривљеног АА и ББ.

Дакле, из оваквог исказа сведока ФФ, чији исказ је прихваћен од стране овог суда, јер је у сагласности са одбраном окривљеног, нити других изведених доказа не може се утврдити да је окривљени ЖЖ у периоду који му је оптужницим стављен на терет предузимао радње помагања стварањем услова за извршење кривичног дела сведоку сараднику ЗЗ и окривљеном ВВ, тако што је поступао по договору са окривљенима АА и ББ, на начин како му је то стављено на терет, нити се може утврдити постојање намере стицања било какве имовинске користи.

Стога се основано у жалби бранилаца окривљеног ЖЖ наводи да ниједним изведеним доказом није доказано да је окривљени ЖЖ у периоду од почетка јануара 2010. године до 12. јуна 2010. године поступао по договору са окривљенима АА и ББ, те да је предузимао радње помагања на начин да је ступао у контакт са одговорним лицима привредних друштава “...”, “... ДОО Београд и Уметничко продукцијска група “...”, како би одговорна лица наведених привредних друштава, без правног основа, вршила уплате на текуће рачуне привредних друштава и то “...” д.о.о Београд и “...” Београд, као и на рачуне привредних друштава која су основана на основу наредбе истражног судије Посебног одељења, Вишег суда у Београду “...” ДОО Београд и “...”, по основу наведеног промета добара и услуга, при чему је давао елементе за сачињавање фактура, након чега је, како би новац био уплаћен на рачуне наведених

привредних друштава која су пословала под контролом организоване криминалне групе, преузимао новац од окривљених АА и ББ и потом га, уз задржавање провизије за 10% за њега, окривљене АА и ББ, као и за друге припаднике организоване криминалне групе, враћао уплатиоцима – власницима привредних друштава која су без правног основа новац и уплатила.

Дакле, с`обзиром да није било доказа да је окривљени ЖЖ извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 35 у вези са чланом 61 КЗ на начин како му је то измењеном оптужницом Тужиоца за организовани криминал стављено на терет, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвајањем жалбе бранилаца овог окривљеног, адвоката Стојана Никића и Радоја Мирка преиначио првостепену пресуду у односу на окривљеног ЖЖ, тако што га је применом одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело.

Имајући у виду овакву одлуку, овај суд је на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП окривљеног ЖЖ ослободио дужности плаћања трошкова кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом ставом III изреке окривљени АА и окривљена ББ на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези са ставом 1 и 2 у вези са чланом 33 КЗ, на начин како им је оптужницом стављено на терет.

Жалбом Тужиоца за организовани криминал побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања у наведеном делу тако што се оспорава оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног АА, исказа сведока ЧЧ, исказа сведока ЦЦ и ШШ, ... и ... окривљеног АА, те исказа сведока АА1, ... окривљеног. У жалби се износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је навео првостепени суд у образложењу пресуде и износи став и с тим у вези оспорава се закључак првостепеног суда да није доказано да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези са ставом 1 и 2 у вези са чланом 33 КЗ, јер је, по мишљењу тужиоца за организовани криминал првостепени суд погрешно утврдио одлучну чињеницу која се односи на извор новчаних средстава којима је окривљени АА купио предметни стан, наводећи да се ради о новцу стеченом од провизије остварене извршењем кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ.

Није спорно да је окривљени АА купио двособан стан површине од 46,88 m², који се налази у приземљу стамбене зграде у ..., ул. ... број ..., те да је у својству купца 14.10.2009. године, закључио Уговор о продаји непокретности са продавцем, предузећем "... д.о.о. Београд, Калуђерица, које је заступао по овлашћењу директора ББ1, његов син ЧЧ, као и да је наведени уговор оверен у Петом општинским судом у Београду, под Ов. бр. 28311/2009, дана 19.10.2009. године, у којем је констатовано да је приликом потписивања, купац исплатио продајну цену стана у износу од 5.757.950,00 динара.

Окривљени АА у својој одбрани негирао је да је предметни стан купио новцем прибављеним извршењем кривичног дела које је предмет овог поступка, наводећи да

су му новац за куповину стана дали мајка, очух и отац.

Насупрот наводима жалбе тужиоца за организовани криминал, првостепени суд је, и по оцени овог суда, правилно поступио када је прихватио овакву одбрану окривљеног АА, будући да је иста поткрепљена изведеним доказима и то исказом сведока ЧЧ, исказима сведока ЦЦ и ШШ, .. и ... окривљеног АА, као и исказом сведока АА1, ... окривљеног, чији искази су прихваћени од стране првостепеног суда, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољно јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, сведок ЧЧ у свом исказу је навео да је крајем 2007. или почетком 2008. године његов кум довео окривљеног АА у седиште предузећа његовог оца, где и он ради, ради куповине стана, гарантујући за окривљеног АА. Објаснио је да је окривљени sukcesивно исплатио продајну цену тако што му је, током трајања градње, плаћао цену у ратама о чему нису сачинили признанице, јер је између њих постојао однос поверења који је успоставио његов кум. Навео је да је једну рату окривљени АА платио у присуству ... ЦЦ, која је и у неколико наврата долазила на градилиште да се интересује како напредује градња.

Из исказа сведока ЦЦ и ИШШ, ... и ... окривљеног АА, првостепени суд је утврдио да су новац који су подигли са својих рачуна у банци дали окривљеном АА за куповину стана, о чему су приложили доказ, и то девизни налог за исплату, из којих се види да је ЦЦ у „Raifaissen bank“ дана 30.06.2008. године подигла износ од 2.450,00 евра и 21.08.2008. године износ од 26.000,00 евра, а ШШ код исте банке дана 07.12.2007. године је подигао 15.000,00 евра. Из наведених налога, чија веродостојност током поступка није оспорена, види се да су сведоци наведене износе девизног новца подигли управо у време када је окривљени, по казивању сведока ЧЧ, договорио куповину стана и почео са његовим плаћањем. Осим тога, сведоци ЦЦ и ШШ имају доказано порекло новца који су подигли са својих рачуна, с обзиром да су раније продали наслеђене некретнине за износе који одговарају износима које су подигли. Наиме, новац који је окривљеном АА дала његова мајка, сведок ЦЦ потиче од продаје стана њених родитеља за износ од 117.000 еура, од чега је њој припала четвртина наведеног износа, а порекло новца сведока ШШ потиче такође од продаје некретнине, продаје стана његовог ... у ... улици у Београду 2007. године.

Такође, исказ сведока А1, ... окривљеног АА, у делу у којем је тврдио да је за Нову годину 2009. окривљеном АА, своме ..., предао недостајући износ новца за отплату продајне цене предметног стана, пошто је то раније учинила и његова бивше супруга, мајка окривљеног, ЦЦ и ... ШШ, прихваћен је од стране првостепеног суда јер је међусобно сагласан са осталим наведеним доказима.

Када је у питању окривљена ББ, првостепени суд је, и по оцени овог суда, насупрот наводима жалбе тужиоца за организовани криминал, у образложењу побијане пресуде дао јасне и логичне разлоге из којих је закључио да нема ниједног доказа да је ова окривљена заједно са окривљеним АА учествовала у куповини предметног стана на начин како јој је то стављено на терет. Чињеница да је окривљена ББ у инкриминисаном периоду живела у заједници са окривљеним АА, сама за себе, у

недостатку других доказа, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, није довољна, да би се извео закључак о њеној кривици.

Дакле, имајући у виду да је првостепени суд правилном оценим свих изведених доказа извео правилан закључак да није доказано да су окривљени АА и окривљена ББ извршили кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези са ставом 1 и 2 у вези са чланом 33 КЗ, тако што су дана 19.10.2009. године у Београду, у намери да прикрију незаконито порекло новца, извршили конверзију имовине сазнањем да имовина потиче од кривичног дела, на тај начин што су за новац у износу од 5.737.950,00 динара, који потиче од кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, извршеног на начин описан у ставу првом и другом оптужнице, купили некретнину – двособан стан у изградњи површине 46,88м², који се налази у приземљу стамбене зграде у Београду, ул. ... бр. ..., тако што је купац окривљени - АА, дана 14.10.2009. године, закључио уговор о купопродаји непокретности са продавцем – привредним друштвом “...” доо Београд – Калуђерица, које је заступао директор ББ1, односно по његовом пуномоћју ЧЧ, који уговор је дана 19.10.2009. године, оверен пред Петим општинским судом у Београду под Ов.бр. 28311/2009, те су истог дана продавцу у целости исплатили купопродајну цену у износу од 5.737.950,00 динара и ушли у посед овог стана, како је то и наведено у члану 3 и 4 поменутог уговора, свесни свог дела, знајући да је оно забрањено, а чије извршење су хтели, то је и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно поступио када их је применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе.

Стога су супротни жалбени наводи тужиоца за организовани криминал којима се у овом делу побија првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, оцењени као неосновани, те је овај суд одлучио као под IV изреке.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одбио предлоге одбране изнете на претресу, и то:

предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Цвијића да се из списка предмета издвоје сви записници о испитивању сведока сарадника ЗЗ, јер се ради о незаконитом доказу, као и да се на претресу пред другостепеним судом у својству сведока саслушају ТТ и ММ на околност да су пословали са сведоком сарадником ЗЗ пре него што је сведок сарадник упознао окривљене АА и ББ, те да се на претресу изврши увид у Споразум о поверљивости података и изума који је преведен са енглеског језика од стране овлашћеног преводиоца, којим би се потврдило да је окривљени АА раније био запослен и пословао на легалан начин,

браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Марковића да се на претресу изврши увид у правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду и Вишег суда у Новом Саду као и у правне акте о пословању предузећа „...“ Нови Сад и „...“ Сремска Митровица а који докази су таксативно набројани у поднеску који је достављен првостепеном суду 04.10.2016. године, а на околности да сведок сарадник не говори истину, те да нису тачни наводи оптужнице у вези подстрекавања оптуженог АА,

браниоца окривљене ББ, адвоката Љиљана Боровић Марјановић да се на претресу саслуша вештак Јован Мијалковић који је дао свој писмени налаз и мишљење,

с обзиром на време уплата које је он навео у свом налазу и мишљењу а и на чињеницу када су вршене уплате на правна лица која је основао прикривени иследник и да се прибаве изводи из банака преко којих су пословала ова правна лица,

браниоца окривљеног ЂЂ и окривљеног ЕЕ, адвоката Крста Бобота да се на претресу пред другостепеним судом саслуша сведок ВВ1, директор правног лица „...“, на околности да је ово правно лице пословало и преко кога пре 2010. године, истичући да је овај предлог поднео и пред првостепеним судом, а да је исти одбијен,

браниоца окривљеног ДД, адвоката Здравка Ђукановића да се на претресу пред другостепеним судом саслуша сведок УУ, а на исте околности које су предлагане и на претресу пред првостепеним судом,

браниоца окривљеног ВВ, адвоката Жељка Дамјановића, да се на претресу пред другостепеним судом саслуша вештак Јован Мијалковић а на околности да ли су изводи из банака о промету на рачуну довољни ради утврђивања чињенице колико је новца подигнуто са рачуна правног лица,

окривљене ББ да се на претресу пред другостепеним судом у својству сведока саслуша ГГ1, ... сведока сарадника ЗЗ а на околности које фирме и зашто су осниване на њено име и зашто су касније пренешене на окривљеног ЗЗ и да се преслуша транскрипт разговора између ГГ1 и ЗЗ од 28.01.2010. године,

Наиме, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, чињенично стање у овом предмету је потпуно разјашњено, при чему се судски вештак Јован Мијалковић поред допуне свог основног налаза и мишљења, више пута усмено изјашњавао на главном претресу пред првостепеним судом, а на постављена питања и примедби од стране окривљених и њихових бранилаца, па имајући у виду изнето, извођење доказа предложених од стране бранилаца окривљених водило би само одуговлачењу овог кривичног поступка.

Што се тиче предлога за издвајање записника о испитивању сведока сарадника ЗЗ, као незаконитог доказа, исти је неоснован, а из разлога који су већ образложени, а саслушање сведока ЂЂ и ММ је сувишно, с обзиром да су ови сведоци саслушани у току истраге, а искази ових сведока су прочитани у доказном поступку пред првостепеним судом. Такође је сувишно и саслушање сведока ВВ1, директора правног лица „...“, на околности да је ово правно лице пословало и пре 2010. године, јер је чињенично стање у односу на окривљеног ЂЂ и ЕЕ на основу изведених доказа правилно и потпуно утврђено. Што се тиче предлога за саслушање супруге ЗЗ, и овај предлог је сувишан, јер је сведок сарадник у свом исказу објаснио зашто је ГГ1 отварала фирме.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, приликом доношења одлуке, ценио и остале наводе из изјављених жалби, али их није посебно образлагао налазећи да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари.

На основу свега наведеног, применом одредбе члана 459 став 1 ЗКП и 457 ЗКП,

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар,
Оливера Мандић Јоксић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - судија
Нада Зец, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић